

ruh ve madde

Metapsisik Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar Derneği Neşir
Organıdır

Cilt : 14, Sayı : 168; Ocak 1974

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

Genel Sekreter

Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge

Dr. Gültekin Caymaz

Psikolog Erol Mutlu

Selman Gerçeksever

Atilla Ustav

Muzaffer Suar

Berrin Gerçek

Sadiye Korateg

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

İdarehane ve Dernek Binası :

Taksim, Sıraselviler, Bilişircu

Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt: Çınar Mücellihanesi

Abone ücreti : Yıllık 36 lira

Kapak : Evrende insanın önemi
tekâmülü orandır.

Sevgili Okuyucular,

1973 yılı, ülkemizin tekâmül planında gerekli olan «gerçekleşmeleri» sağladıktan sonra sona erdi. Her yılın kozmik bir değeri, güneş sisteminde dengeyi karşıtı vardır. Bu karşıt dengelenme %100'e ulaşmaya kadar, beşeri tekâmülün dalgalanmaları, iniş çıkışları sürüp gidebilir. Sonuç Dünya Okulu'nun öğretim devresinin sona ermesidir. Bu «kriz» demek doğaldır. Bu dünya tekâmül düzeyinin yönetimini, eğitimini ve öğretimini sevk eden «Rab Planının» Evren İradesinden aldığı vazifenin sona ermesi demektir.

Beşeri varlıkların, bizlerin, genel tekâmül süreci içindeki fonksiyonlarımız «Rab Planının» gayesini gerçekleştirmekten başka bir şey değildir. Bu fonksiyonu doğal şekilde yaparız, hemen hiç farkında olmadan ..

İnsanlık olarak, her geçen yıl, bu fonksiyonun şuurlanması bakımından bir gayret devresi olmak zorundadır, aksine, giderek bundan uzaklaşmaktadır. Kendi kurduğumuz uygarlık bizim kurduğumuz oldu, dışlarını ensemize geçirmiş, bizi yiyip bitirmektedir.

Her yeni yıl mukadder sona —belki iyi, belki kötü— bir kozmik adım atma zamanı... Yıllar ve alınacak yollar için hepimize hayırlı cehitler dilerim.

Salâm ve Sevgiler,

E. ARIKDAL

Drüid'ler ve Prensipleri

Eski Gaule' ün Drüid'leri (*), kendi gizli mezheplerinde, insanın fizik-psişik - manevî (moral) bir üç emeden meydana geldiğini ifade ederlerdi. Bunlar üç farklı tarzda ele alınmayı gerektirmektedir; Drüid'lere göre :

1 — Fizik insan, «Kader insanı» olarak, bedeninin ihtiyaçlarına, biyolojik yapısının doğuştan gelen itimlerine uymak zorunda olan insandır.

2 — Düşünen insan, «İnayet insanı» olarak, zekâyâ, yetenek ve bilgilere uymak zorundadır. Bunların çabaları ilk hususiyetin etkilerine hakim olmaktan ibarettir.

3 — Sonra, bir de ölümsüz kısım, ruh var. Şuur ya da yok olmayan ego'yu teşkil eder, astral varlık ise ruhu yüksek âlemlere bağlar.

Tarif gayet güzeldir ve modern dinlerde ne yazık ki, karşılığı yoktur.

Ayrıca, kendi inşaatik medreselerinde, Drüid'ler «İnayet insanını» yetiştirmeye gayret ediyorlardı. Değişmeyen kaygıları: öğretmek, şey yetiştirmek, insan yöneticilerini, halk eğiticilerini, bilginleri sağlamaktı. Yapılabilen yaklaşma onlara avamı terkettirmektir. Avam, halk batıl inançlarla dolu cahil bir kütle idi.

Drüid Medreselerinde, başlıca dört kısma ayrılan büyük bir ilmi hakikat öğretiliyordu:

1) Gayesi, tabiatdaki hayat prensiplerini meydana çıkartmak ve bunlardan değişmeyen nitelikte kanunlar elde etmek olan fizyolojik bilimler. Bunlar insan cemiyetini bu kanunlarla uygun halde yaşatıyordu.

2) Hayatsal prensipler içinde insan

bilgisini coşkunlaştıran androgonik bilimler,

3) Gayesi, hayatı yüksek plânlarda tetkik eden kozmogonik (evren bilim) bilimler.

4 — İlahî prensibin tetkikini yapan teogonik (Tanrı-bilim) bilimler.

Görüldüğü gibi, bilgi ve faaliyet alanları çok geniştir. Ne yazık ki, öğretmenleri sadece ağızdan yapıyorlar ve üstattan talebeye aktarıyorlardı. Öğretim süresi yirmi sene kadar sürüyor ve ancak uzun ve metodlu bir inisiyasyondan sonra takdise varılabiliyordu.

Üstadlar, «bilge adamlar» vak'alara pek az dayanarak öğretide bulunurlardı. Bu bilge kişiler şunlardan meydana geliyordu:

● Felsefe adamları: Bütün rahiplik bilgilerini sahiptirler. Emirleri altında, kehanet ve tahmin bilimlerine kendilerini adanmış bulunan öbajlar vardı.

● Tıp öğretene ve hastaları iyi eden Somnote vasfında İlim Adamları.

● Hukukçular: Saronid de denilen bu adalet insanları suçlulara karşı hükümde bulunur ve ovat ismi verilen kurban takdim edicileri vasıtasıyla hükmü icra ederlerdi.

● Comiyet Adamları: Bunlar rahipler

(*) Drüid'ler: Galya, Britanya ve İrlanda'da bulunan keltlerin dinsel geleneklerinin koruyucusu olan bir rahipler sınıfıydı. Bir rahip topluluğundan çok, seçim yoluyla toplanan kademeleşmiş bir birlikti.

hancedanına mensupturlar. Krala ve ordu kumandanına müşavirlik yaparlardı.

● **İnisiyasyon Adamları:** Bunlar müpedileri ve barda'lar sınıfını yetiştirmekle yükümlü pedagogos'ları eğiten hey'etlerden ibarettir.

● **Din görevlileri:** Vasen'ler denilen bu adamlar dinsel dogmaları (nas'ları), gelenekleri korurlar, merasim ve ayinleri düzenlerler, cemaati idare ederler.

Ovat'lar, öba'lar ve barda'lar drüidlerin idaresi altında hareket ederlerdi; barda'lar, asıl rolü, halka kutsal kelâmı hikâyec, efsane ve ahlâki öyküler şeklinde crotta ismi verdikleri bir nevi lir çalarak anlatan yol göstericilerdi.

Gaule toprakları Sezar tarafından ele geçirilince drüid'ler kutsal ve toplumsal imtiyazlarından mahrum bırakıldılar. Fakat Roma'daki merkezî güce karşı gizli bir mukavemet teşkilâtı kurdular. Öyleki Tiberyus ve Klodyus gibi diktatörlerce eziyet ve tazyik altında tutulacak kadar değeri vardı bu teşkilâtın Öğretme görevlerine devam ediyordular. Autun medresesi öyle ün kazanmıştı ki, Roma İmparatorluğunun her noktası hitabet ve gol dili bilimini öğrenmek isteğiyle çırpınan kimselerle doluydu. Autun medresesi, belli bir devre içinde, eski uygarlıkların ışığını haklı olarak elde tuttu.

Urnes Ovas'nın ortaklık yerinde yükselen Couhard Taşı bu pek kıymetli şualanmanın delili olarak durmaktadır.

Dördüncü yüz yılın ortalarına doğru, Hıristiyanlık zafer kazanınca, medreseler yıkıldı ve drüid'ler ile hizmetkârları merhametsizce tak'p edil'p haince katledildiler. Hiç kimse bu kutsal inisiyasyon ve en eski gelenek muhafızlarının, bu eski düşünce adamlarının tarihini yazmadı.

DRÜİD'LERİN MEZHEPLERİ

Drüidlerin fe'sofesini tarafsız ve ciddi olarak inceleyen yazarlar, drama'nın birliğini, avınların mutabakatını müşahade etmişlerdir.

Herkes, ruhun menşec ve kaderine, öte-alemler anlayışına, cenaze merasimlerine

saygı ve astral alem inancına temas ederek, metafizik ve manevî sistemlerindeki mutaasıp tabikatlarını belirtmek için, zihni meşgalelerine dikkat ettiler.

Drüid'ler, İrlanda'dan Akdeniz'e, Portekiz'den (*) Danube vadisine kadar yerleşmiş kelt menşeci kavimler arasında düşünce ve itikat birliğine sahiptiler. Dürtçilik, bir çimento, bir kutsal bağ oldu; bununla milyonlarca insan, roman istinasından evvel, aynı ilâhiyeti övdüler, aynı örf ve adeti müşahade ettiler ve aynı faziletleri saygıyla uyguladılar.

Drüid'lerin dini insan şahsiyetinin bir nevi tazim ve tebcididir; seçkinler ismini verdğimiz kimselerin yükselmesi ve ruhsal tekâmülleri maksadıyla, onları ayırt etmeğe gayret ederlerdi.

Maksatları, geçici ve cismani yeryüzünde (Abrod'de) insanın tekâmülünü kolaylaştırmaktı. İnsan, karanlık sonsuz uçurum ya da kaosdan (Annun'dan) geldiği kabul edildiği için, sürekli enkarnasyonları (tekrar doğuşları) sonuçlandırarak tedrici temizlenme yoluyla, yeryüzüne gelip-gitme çemberini aşmaktır.

Şerefli yiğitlikleri, ahlâki kıymetleri ve hayırlı işleriyle insan saadet çemberinin (Gwendod'in) kademelerini cohitle, ıstırapla aşabilir.

Her varlık ilkel yaratıcı kudretten (Awen'den) bir parçayı içinde tutmaktadır. Bu titreyen alçı bir ışık demetine çevirebilir, insan. Kelt. arz'n çocuğu, Günün Oğlu (Gwycn) olmayı arzu eder. İçgüdü ve ihtirasları olan Kader insanı, iyi iş ve faziletleriyle İnyet insanı olmağa çağırır.

Bunun için, drütçilik insana yükselişini üç yolunu bildirmek göreviy'e yükümlüdür:

1) Zekânın tekâmül etmesiyle ilham ya da dehayı uyandırmalı.

2) Evrensel düşünceyi doğrudan doğruya (Devamı sayfa 19'da)

(*) Fransızcası: Portugal'dır. Bu da «Porte des Gaules» (Goller Kapısı) demektir.

Hız Duvarı Ve Ötesindeki Alem (*)

Prof. Dr. Ayhan SONGAR

Kâinata olup biten herşey, sonucun sebebi kontrolü tarzında ve s.bernetik deyimi ile «geri tepme» (feed-back) dediğimiz bağlantılarla kendi kendini kontrol etmektedir. Elektronik çekirdeğin etrafında döndüğü gibi ay dünyanın, dünya güneşin, güneş sistemi ise başka bir merkezin etrafında dönüyor. Dönen, etrafında döndüğü merkez tarafından sentripetal kuvvet ile çekilmektedir. Bu kuvvete dünyamızda «yer çekimi», uzayda «kütlelerin çekim kanunu» adını veriyoruz. Diğer taraftan, döneni merkezden uzaklaştırmaya çalışan bir sentrifügal kuvvet söz konusudur. Bu kuvvetlerden her biri diğeri tarafından kontrol edilmekte, birinin artması diğeri- nin de artmasına sebep olmakta, satelit merkeze yaklaştıkça artan çekim kuvveti karşısında onu merkezden uzaklaştıracak santrifüj kuvvet de artmaktadır. Bu şekilde öyle bir denge meydana gelir ki, satelit belli bir yörünge üzerinde döner durur. Bu dengeleme, yörünge'nin eliptik olması ile de kendini gösterir. İki zıt kuvvet daima birbirini ayarlamakta, böylece satelit'in merkeze olan uzaklığı belli sınırlar içinde azalıp çoğalmaktadır.

Bir buzdolabı düşünelim. Buzdolabının soğutucu sistemi onun iç hararetini mütemadiyen düşürmeye çalışacak surette yapılmıştır. Ancak, ısı bir yere kadar düşüncü soğutucu sistemin elektrik devresi kesilir ve soğutma işlemi durur. Buzdolabı belli bir yere kadar ısınır. Bu noktada tekrar akım başlayarak soğuma hadisesi ye-

niden kendini gösterir. Buzdolabının ısı derecesi de böylece, belli sınırlar içinde dalgalanan dinamik bir ayarlamaya tabi tutulmaktadır.

Buhar makinelerinde tekerleğin dönməsi ile kendi ekseni etrafında dönen bir çubuk ve ona bağlı iki metal küre vardır. Tekerleğin dönüş hızına bağlı olarak bu küreler eksenlerinden, yani metal çubuktan, santrifüj kuvvet sebebiyle uzaklaşırlar. Bunların uzaklaştığı nisbette makineye buhar girişini kapatan bir bağlantı vardır. Küreler merkezden ne kadar uzaksa o kadar az buhar girer, dolayısıyla makinenin işleme hızı yavaşlar. Yavaşlama ise kürelerin merkeze yaklaşmalarına sebep olur. Bu yaklaşma buhar girişini ayarlayan kapağı açar, daha fazla buhar daha hızlı dönüşü, hızlı dönüş ise yeniden buharın kısılmasını getirecek, böylece buhar makinesinin dönüş hızı belli sınırlar içinde dinamik bir ayarlamaya tabi tutulacaktır.

Karnımız acıkınca, yani kanımızda dolaşan glüköz seviyesi düşünce adrenalin ifraz olunur. Adrenalin kasların içindeki glükofeni glüköz haline çevirir ve kandaki glüköz yoğunluğu artar. Bunun artması ise insülin ifrazını tenbih eder, insülin glüközü yakar. Glüközün yanması dolayısıyla glüköz konsantrasyonunun düşmesi yeni-

(*) 4.12.1973 tarihinde Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneğinde verilen konferanstır.

den adrenalın ifrazını tenbih etmektedir. Bu daire, dışardan depolar yemek yemek suretiyle doldurulmazsa, yedek glikojenimiz tükeneceye kadar devam eder gider. Görüyoruz ki, kan şekeri de belli sınırlar içinde dinamik bir ayarlamaya tabi tutulmaktadır.

Gözümüzün hassas tabakasına düşen ışık arttığı zaman göz bebeği daralarak bu ışığın girişini azaltmakta, ışık azaldığı zaman ise göz bebeği genişlemektedir. Yani, retinaya gelen ışık miktarı da, aynı dinamik ayarlamaların kontrolü altındadır.

Bütün bu hadiselerde tek bir prensip ve mekanizma geçerlidir: Yapılan işin onu yaptıran sisteme gerisin geriye bağlanması ve onun kontrolü. Satelitlerde satelitin dönme hızı ve merkezden olan uzaklığı, buzdolabında soğutucu sisteme giren elektrik akımı ve dolabın iç harareti, buhar makinelerinde makineye giren buhar ve makinenin hızı, kandaki şeker seviyesi ile adrenalın-insülin dengesi, retinaya giren ışık ile göz bebeğinin genişliği hep birbiriyle aynı sebep-sonuç bağlantısı ile bağlıdır.

Yukarda verilen örneklerde, dikkat edilirse, dalma sonucun sebebe ters yönde etkili olduğu görülür. Satelit uzaklaştıkça dönüş hızı yavaşlar, dolayısıyla, merkeze yaklaşır; buzdolabı soğudukça soğutucu sistemin çalışması durur ve ısınmaya doğru gider, ısınırsa soğutucu sistem yeniden çalışmaya başlar; buhar makinesi hızlandıkça yavaşlatıcı yavaşladıkça hızlandırıcı bir tesir vardır; kan şekerinin yükselmesi, onu yakan insülinin ifrazına, düşmesi ise onu arttıran adrenalinin salgılanmasına sebep olur; ışık azaldıkça göz bebeği büyür, arttıkça küçülür. Bu düzenleyici, koruyucu ve belli sınırlar içinde tutucu ayarlamaya «negatif tepme» adını veriyoruz.

Bunun tersi de olabilir. Ufak bir değişikliklikle bu bağlantıları ters işler hale getirelim. Satelit döndükçe hızlansın, hızlandıkça merkezden uzaklaşsın ve uzaklaştıkça satirfüj kuvveti artsın. Veya buzdolabı soğudukça daha da soğusun, buhar makinesi hızlandıkça, hızını arttıracak

olan kapaklar daha fazla buhar sevketsin, kanda şeker yükseldikçe onu yükseltecek olan adrenalın salgısı artsın, nihayet, ışık arttıkça göz bebeği büyüsün. Sistemi sonunda harabolmaya götüren bu çeşit bağlantıya ise «pozitif geri tepme» denir.

Bir fanusun kenarında duran bir top, yer çekimi dolayısıyla dibe doğru düşme kabiliyetini taşımaktadır. Buna potansiyel enerji deriz. Topu bırakalım, gittikçe artan bir hızla ve fanusun konkav kenarını takib ederek dip noktaya gidecek ve bu suretle potansiyel enerjisi kinetik enerjiye, hareket enerjisine çevrilmiş olacak, bu kinetik enerjinin tesiri altında ise aksi istikamette bir seviyeye kadar yükselcektir. Hiçbir zaman bu seviye ilk defa olduğu başlangıç seviyesi kadar değildir, zira topun cidara sürtünmesi sebebiyle bir kısım enerji kaybolmuş ve potansiyel enerjinin ancak bir kısmı kinetik enerjiye çevrilmiştir. Yeni yükselme noktasında ise top tekrar potansiyel enerji kazanır ve gene dibe düşer. Karşı taraftaki yükselişi ise daha da düşük bir seviyede olacaktır. Bu dalgalanma enerjinin nazarı olarak sifira gelmesi ve topun dipte muvazene halinde hareketlessiz kalmasına kadar devam eder. Buna «kararlı» denge diyoruz. Kararlı denge veya stabilize, dışardan enerji vermeksizin bozulamayan bir durumu ifade eder.

Topun ters çevrilmiş bir fanusun tepesinde durduğunu tasavvur edelim. Bu topun düşmesini sağlayacak herhangi bir dış tesir karşısında top devamlı olarak düşecek, düştükçe hızlanacak. hızlandıkça düşecek ve bir dip noktası, bir denge durumu, söz konusu olmadığı için, bu düşüş devam edip gidecektir. Bir defa bozulduğu zaman bir daha kurulamayan bu çeşit denge durumlarına «kararsız denge» veya «metastabilite» diyoruz. Metastabilitenin karakteri, bozulduğu zaman bir dış tesir olmaksızın yeniden bir dengeyi temin edilememesidir. Ya bir dış tesir ona «dur» diyecek veya enerji menbaı tükenecektir. Buhar makinesi hızlandıkça daha hızlanacak ve dışardan bir el buhar musluğunu kapata-

● Lütfen sayfayı çevirin

yanmaya veya suyu, buhar kaynağı tüke-
ninceye kadar bu böyle devam edecektir.
Tatlı diğer bir sonlanma tarzı da kaza-
nın patlaması buhar makinesinin tahribol-
masıdır.

Kararlı denge, stabilite negatif geri-
tepme bağlantıları ile sağlanır. Her denge
durumundan kaçış yeniden sıfır noktasına
geçirilme suretiyle düzeltilir. Böylece di-
namik bir kontrol bahis mevzuudur. Ka-
rarsız denge ise pozitif gerit tepmenin so-
nucudur. Sistemin çalışması gittikçe art-
tar ve kontrolden çıkar. Buna «maksim-
um'a kaçış» diyoruz.

Bizzat «hız» da bu şekilde bir nega-
tif gerit tepme mekanizması ile sınırlandırılmıştır. Bir cisme tatbik edilen bir kuv-
vet onu hareket ettirir. Hareket etmekte
iken onu itmeğe devam edersək gittikçe
hızlanır. Ancak bu hızlanmaya karşı ko-
yan, o cismin kütlesi mevcuttur. Cismin
hızı artıkça kütlesi de artacaktır. Bunu
diğer bir deyimle ifade edersək, hareket
etmekte olan bir cismin kinetik enerjisi
var demektir. Kinetik enerji ise kütleye
ve hıza bağlıdır. Gittikçe daha büyük bir
hızla hareket ettirilen bir cisimde ise ki-
netik enerji artacağından, ona bağlı ola-
rak kütle de artacaktır. Bu suretle hız ile
kütle arasında bir çeşit negatif geri tep-
me bağlantısı kurulmuş bulunuyor. Hızın
artması, ona engel olan kütleyi arttıracak-
tır. Esasen kütle'yi bir cismin hızlandırıl-
masına engel olan kuvvet diye de tarif
edebiliriz. Çelik bir küre ile bir lastik top-
un kütleleri arasındaki fark onlardan top-
un daha kolaylıkla fırlatılabilmesini sağ-
lamaktadır. Einstein'ın özel relativite teo-
risinin denklemine göre bir cismin hız-
kütle ilişkilerini hesaplırsak, görürüz ki,
kütlesi sükünat halinde 1.000 gram olan bir
cisim saniyede 30.000 kilometre hız ile ha-
reket ederse, bu kütle 1.005 grama çıkar.
Hız saniyede 150.000 kilometreye ulaşırsa
1.000 gramlık kütlenin 1.150 gram o'duğu
görüür. Saniyede 27.000 km. lik bir hızda
ise kütle 2.290 gramı bulacaktır. Negatif
gerit tepme bağlantısı sebebiyle kütle art-
tıkça o cisim hızlandırmak da daha zor-
laşacak, belli bir kuvvette yapılan itme-

ler cismin hızını arttırmada daha az etki-
li, onun kütlesini arttırmada ise daha te-
sirli olmaya başlayacaktır. Düşük hızlarda
tatbik edilen kuvvetin büyük bir kısmı hız-
ın artmasına, ancak pek küçük kısmı
kütlenin artmasına etkili olurken, negatif
gerit tepme kanunlarına göre hız arttıkça
uygulanan kuvvetin daha büyük kısmı
kütleyi arttırmakta. küçük bir kısmı ise
hızı arttırmakta kullanılmaya başlayacak-
tır. Hız 299.000 km. / saniyeyi bulduğu za-
man ise enerjinin hemen tümü küt-
leyi arttırmada kullanılacaktır. Bunun il-
mitli saniyede 299.792.5 km. dir bu nok-
tada tatbik edilen enerjinin hiçbir kısmı
hızı arttırmaz ve tamamen kütleye dönüş-
türülür. Bu suretle, sükünat halinde kütlesi
0 dan büyük olan bir cisim saniyede
299.792.5 km. lik bir hıza ulaşırsa —ki bu
ışık hızıdır— kütlesi sonsuz olur. Demek
oluyor ki, Einstein'ın özel relativite teo-
risine göre, kütlesi olan herhangi bir cismin
ışık hızında veya ondan büyük bir hızda
hareket etmesi imkânsızdır. Yukarıda da
belirttiğimiz gibi, bu sınırı koyan negatif
gerit tepme bağlantısıdır. Tıpkı buzdolabın-
da olduğu gibi. Buzdolabının termostatu
+ 4 derece ile - 2 derece arasında ayar-
lanırsa buzdolabının ısınabileceği en yük-
sek limit + 4 derecedir. Bu noktada so-
ğutucu sistem çalışmaya başlar ve buzdol-
abı soğur; ısı - 2 dereceye düştüğü za-
man ise minimum ısı limitine ulaşılmış
olunur, soğutucu sistem durur ve tekrar
ısınma başlar. Buzdolabının hareketinden
kanımızdaki şeker seviyesine ve kâinata-
ki hareket edebilme imkânına kadar her
şey aynı prensip düzenlenmektedir.

Demek oluyor ki, evren içinde hare-
ket edebilme, hızlanabilme imkânı, «ışık
hızı duvarı» ile sınırlıdır ve ölçimdeki va-
s talarla onu aşmamız imkânı yoktur. Na-
sıl buzdolabının plânlarını yapan mühendis
termostatını «kendi serbest iradesi ile»
- 2 ve + 4 derece arasında ayarlayabi-
liyorsa, kâinatın Sahibi ve Yarattıcısı da,
hareket edebilme imkânını, hız - kütle a-
rasındaki negatif geri tepme bağlantıları
ile ve kendi Zatî İradesi ile sınırlamış ve
ışık hızına bu duvarı çekmiştir.

Bahis konusu «ışık hızı duvarı», kütleli cisimler için varıttır. Zira, negatif geritopmenin kurulabilmesi için hız - kütle münâsebetine ihtiyaç vardır. Atomu meydana getiren, proton, elektron ve nötron gibi, bizatihî kütleyle sahip sub-atomal cisimcikler için de aynı kanun geçerlidir. Bunlar ışık hızından daha düşük bir hızda hareket etmek mecburiyetindedirler. Işık hızına ulaşamayan kütleli taneciklere fizikçi Olca-Myron Bilanluk «tardyon» adını vermiştir.

Hareketsiz halde iken kütleleri sıfır olan, yani «öz kütleleri» sıfıra eşit bulunan tanecikler de vardır. Işığın teşkil eden foton'lar, veni bulunan nötrino ve graviton'lar böyle sıfır öz kütleli cisimlerdir. Bunlar ancak ışık hızı ile hareket ettikleri takdirde kütleyle sahip olabileceklerinden, saniyede 299.792,5 km. lik bir hızla hareket etmeleri zaruridir Bilanluk, öz kütleleri sıfır olan bu taneciklere de «luxon» ismini vermiştir.

«İmkânsız» denen şeyi bir an için düşünelim. Sükûnet halindeki kütlesi 1 kg. olan bir cisim ışık hızının 1,5 misli bir hızla, yani saniyede 452.000 kilometre sür'atle hareket etse acaba kütlesi ne olurdu? Böyle, ilk bakışta muhâl gibi görünen bir duruma erişmiş cismin çok ilginç bir duruma vardığı görüldü: Kütle $\sqrt{-1}$ kilogram olmuştur. $\sqrt{-1}$ in kare köküne matematikte «imajiner (hayali) sayı» derler. O halde, ışık hızının üstünde hareket eden bir cismin kütlesi «imajiner kütle» dir. 1962'de Bilanluk'un araştırmaları göstermiştir ki, imajiner kütleli cisimlerde hız ve kütle arasında bir çeşit pozitif geritopme bağlantısı mevcuttur. İmajiner kütleli cisimler itilince yavaşlar, direnç gösteren bir ortamda ise hızlanırlar. Normal kütleli olan cisimlerin hızlandıkça kütlelerinin ve enerjilerinin artmalarına karşılık imajiner kütleli cisimler hızlandıkça kütleleri azalır. Demek oluyor ki imajiner kütleli cisimlerdeki geritopme bağlantısı hızlandıkça hızı arttıracak şekilde çalışmaktadır ve bir defa ışık hızı duvarı aşılırsa bu pozitif geritopme işlemeye başlar.

Bilanluk ve arkadaşları ışık hızından

daha büyük bir hızla hareket eden imajiner kütleli cisimlerin mevcudiyetinin Einstein'ın özel rölativite teorisine aykırı düşmediğini isbat etmişlerdir. Gerald Gebenberg ise bu ışıktan hızlı hareket eden taneciklere «tachyon» adını vermiştir.

Kolayca anlaşılacağı gibi, tachyon'lar da ışık duvarının öte tarafında ışık duvarı ile sınırlıdırlar. Yani bunlar itilmek yoluyla enerji kazanmadıkça yavaşlarlar yavaşladıkça da daha yavaşlatılmaları zorlaşır ışık hızına yaklaşıncaya ise onları daha yavaşlatmak artık imkânsız hale gelir.

Yukarda söylediklerimizi özetleyecek olursak: Kâinatta mevcut tanecikler, üç ayrı sınıfta toplamak mümkündür:

1) Öz kütleleri sıfırdan büyük olan ve ışık hızından az herhangi bir hızla hareket edebilmeleri mümkün bulunan tardyon'lar. Bunların ışık hızıyla veya daha yüksek bir hızla hareket edebilmeleri mümkün değildir.

2) Öz kütleleri sıfır olan ve yalnızca ışık hızı ile hareket edebilen luxon'lar. Bunlar sadece ışık hızı ile hareket edebildikleri takdirde var'dırlar. Bu sebepten yavaşlamaları mümkün olmadığı gibi kendi duvarlarını da aşamazlar.

3) Öz kütleleri imajiner olan ve ışık hızından daha büyük herhangi bir hızla hareket edebilmekle beraber ışık hızına kadar yavaşlatılmayan tachyon'lar.

Tachyon'ların mevcudiyetleri özel rölativite teorisine aykırı düşmemektedir. O halde bunların mevcudiyetleri muhtemeldir. Ancak, ana tabiat kanunlarına aykırı düşmeyen ve mevcut olabilecekleri bu suretle anlaşılabilir herşeyin mutlaka var olması da bir tabiat kanunudur. Tachyonlar ana tabiat kanunları ile reddedilemediklerine göre mevcuttur.

Bir tachyon, ışık hızından çok daha yüksek hızlarda hareket ettiği için bir yerde mevcut olduğu düşünüldüğü anda o noktadan çok daha başka bir yerdedir. O halde, bugün elimizde mevcut olan metodlarla tachyon'un tesbiti ve gösterilebilmesi mümkün değildir. Ancak, bir sınıftaki bir taneciği diğer sınıftakine dönüştürmek

● Lütfen sayfayı çeviriniz

de mümkündür. Meselâ her ikisi birer tardyon olan elektron ile pozitron birleşirse bir luxon olan gamma ışığını meydana gelir. O halde tardyon'ların tachyon'a dönüşmesinin de bu yolla mümkün olduğu teorik olarak görülmektedir. Ancak bugün için elimizde bunu yapabilecek bir metod mevcut değildir.

Bilaniuk, 1971 de yayınladığı bir makalede tachyon ve tardyon evrenleri arasında tam bir simetrisinin bulunduğunu göstermiştir. Bir tardyon ışık hızına varmakla sınırsız kütle kazanmakta, dolayısıyla ışık hızına erişmesi imkânsız bulunmaktadır. Tachyon için de aynı durum bahis konusudur. O da ışık hızına erişemez, yani hızını düşüremez. Ashında bizler, tardyon'lardan yapıldığımız için, ışık hızına varmak, bizim için bir «hızlanma», öbür taraftaki tachyon'lar için ise bir «yavaşlama»dır. Fakat hız bir referansa göre değerlendirilebilen izafi bir şeydir. Isaac Asimov'un dediği gibi, «luxon duvarının hangi tarafında olursanız olun, sizin bulunduğunuz taraf size tardyon evreni olarak görünecek ve karşı taraf da sizin için her zaman tachyon evreni olarak kalacaktır». Bizim bulunduğumuz tarafın düzenini koruyan negatif geritepme luxon duvarının ötesinde bizim için pozitif geritepme olarak tasavvur edilecek-

ti. Halbuki luxon duvarının diğer tarafında bulunanlar için o bir negatif geritepmedir. Zira luxon duvarına yaklaşmayı önlemektedir.

Bu bilgiler bizi nerelere götürür? Bizimle beraber, mekânen aynı ve fakat bizim hissedemediğimiz, ölçemediğimiz, idrâk edemediğimiz, bizimkine simetrik bir diğer âlemle iç içe bulunduğumuzun fizik kanunları ile isbatı herhalde bundan başka bir şey değildir. Acaba ölümle ruhumuzun aştığı luxon duvarı mıdır? Ruhumuz tachyon'lardan mürekkep, ışık hızından daha hızlı seyreden ve bu sebeple bizim referans sistemimize göre her an her yerde bulunabilen, çok seyyal bir varlık mıdır? Luxon duvarının bu tarafında bizler şüpheli varlıklar olduğumuza, belli bir hayatımız bulunduğuna göre, duvarın öbür tarafındakiler için dahi aynı şey neden mümkün olmasın? Vc, nihayet ruhlarla yaptığımız temaslar bizim ışık hızı duvarının öte tarafına açılan pencerelerimiz midir?

Herhalde sibernetik ve teorik fizik birçok problemlerimizi çözecek, dinlerin anlatmaya çalışıp da pek çok insan tarafından «gönül gözü» ile görülebilen gerçekleri insanlığın önüne, reddedilemez bir tarzda koyacaktır.

Sevgili Abonelerimiz,

1974 ABONENİZİ YENİLEMİYİ

UNUTMAYINIZ!

SİZLER İÇİN, SİZE DÖNÜK

RUH ve MADDENİZE

ABONE OLUNUZ, ABONE BULUNUZ.

CORNELL ÜNİVERSİTESİ
Radyofizik ve Uzay Araştırmaları Merkezi
Uzay Bilimleri Binası

Ithaca, New York 14850

Telefon: 607 256-4971

Gezegen Çalışmaları
Laboratuvarı

Aziz Dünyalı Dest :

En eski zamanlardan beri insanoğlu evrendeki yerini arayıp durmuştur. Dünyanın içinde bulunduğu kozmosa şu veya bu şekilde bağlı olup olmadığını merak etmiştir. Binlerce yıl önce astroloji bulundu. Buna göre, yeni doğan bir çocuğun geleceği üzerinde, doğum anındaki gezegenlerin durumlarının önemli rol oynadığı kabul ediliyordu. İnsan, evrenin kendisi için düzenlendiğini tahayyül etti.

Dr. Carl SAGAN

Cornell Üniversitesinde profesör,
Milli Bilimler Akademisinde Müşavir,
Nasa Danışmanı,
Güneş Sistemi Çalışmaları yayın organı ICARUS editörü,
Amerika Astronomi Cemiyeti Müsteğarı.

İnsanın evrenle olan bağlantıları ile araştırmalar astrolojinin ortaya çıkışından beri azalmış değildir. İlimdeki bunca ilerlemelere rağmen, insan aynı intiyaçlardan kurtulamamış bulunmaktadır. Şimdi bilmekteyiz ki, gezegenler aşağı yukarı bizimkine benzer dünyalardır. Bunlardan başka diğer objeler de var: Asteroidler, kometler, pulsarlar, kuasarlar, patlayan galaksiler, siyah delikler ve diğerleri... Bunlar astrolojiyi bulan düşünür tarafından bulunmuyordu. Onların tahayyül edebildiklerinden çok daha geniştir evren. Birçok astrologlar tarafından gezegenlerin hareketleri ve pozisyonlarıyla ilgili olarak yapılan hesaplamalar doğru değildir. Horoskopla yeni doğan bir çocuğun geleceğinin bilinmesiyle ilgili olarak istatistik bir çalışma yapılmamıştır. Son yıllarda keşfedilen enerjetik yeni astronomik kaynakların ölçümlerini yapabilecek bir radyo-astroloji bulunmamaktadır.

Bununla birlikte astroloji Birleşik Devletlerin içinde ve dışında popülerlik vasfını devam ettirmektedir. Belki de sayı olarak astrologlar astronomların 10 mislidir. Pek muhtemeldir ki, herhangi bir astrolog y'ne herhangi bir astronomdan daha fazla para kazanmaktadır. Birleşik Devletlerde, belki de, gazetelerin hemen hemen hepsi sütunlarından birini astrolojiye ayırmış bulunmaktadır.

Bunun yanında astronomiye bir tek sü-tununu tahsis etmiş bir gazete hemen hemen yok gibidir. Hatta gezegenimizi değiştirmekte olan bilim ve teknoloji hakkında bile... Ve yine kendi müşahedelerime göre, üniversite ve kolejlerimizde aklı başında parlak öğrencilerin çoğu astronomiden ziyade astrolojiye meraklıdırlar. Uçsuz bucaksız kozmos içinde insanı doygunluğa götüren bir konusunu vardır onun, Çünkü o da, bütün doğu dinlerinde olduğu gibi, insanın şu ya da bu şekilde evrenle

bağlantısı olduğunu söyler.

Modern astronomi'nin büyük üstadları da, en eski astrologların tahmin ettiklerinden daha farklı yollardan giderek, bizim evrenle bağlantılı olduğumuzu göstermiş bulunmaktadır. Dünyanın ilk ilim adamları, filozofları, örneğin Aristo, evrenin dünyanunkinden farklı bir maddeden yapıldığına inanırlardı. Saf, el sürülmemiş bir madde... Bugün bunun böyle olmadığını biliyoruz artık. Asteroid kuşağının parçaları (meteoritler), astronomların getirdikleri ay toprağı numuneleri, Sovyetlerin insansız ay yolculuklarıyla elde ettikleri bilgiler, patlayan yıldızlardan hasıl olan kozmik ışınlar, onların bakiyeleri v.s. bütün bunlar bize tüm evrenin dünyanın yapıldığı atomlardan yapıldığını göstermektedir. Milyonlarca ışık yılı uzakta bulunan yıldız kümelerinin kimyasal kompozisyonları, bugün astronomik-spektroskepi ile incelenebilmektedir (Bir ışık yılı, 6 trilyon mil). Aynı atomlar ve moleküller bu güneş sistemi içinde bulunan dünyadan korkunç uzaklıklarda da bulunmaktadır.

Bütün bu çalışmalar bizi kabaca şu sonuca ulaştırmaktadır: Evren, sadece, aynı atomlardan yapılmış olmakla kalmayıp, aynı zamanda, hemen hemen her yerde aynı miktarda atom bulunur. Hemen hemen bütün yıldızlar ve yıldızlar arasını dolduran madde, hidrojen ve helyum gibi iki en basit elementten yapılmıştır. Bütün diğer atomlar, saf olmayan elementler eser miktardadırlar. Bu, bizim güneş sistemi-mizin, Jüpiter gibi, dış gezegenleri içinde doğrudur. Fakat bizim dünyamız gibi, iç gezegenler için doğru olmayabilir. Belki bunun sebebi, bu gezegenlerin, atmosferlerinde hidrojen ve helyum gibi elementleri tutamayacak kadar gravitasyonlarının az olmasıdır. Böylece bu elementler yavaş yavaş uzaya kaçıp gitmişlerdir.

Bunlardan başka uzayda bulunan başıboş atomların başında oksijen, karbon, nitrojen ve neon gelmektedir. Bunlar her yerde iştilen atomlardır. Niçin acaba, evrende başıboş olarak bulunan elementlere dünyada, örneğin nytrium veya proseeodymiumdan, daha çok rastlanmaktadır? Yıl-

dızların tekâmülü ile ilgili teori epeyce gelişmiş bulunmaktadır ki, bunun yardımıyla astronomlar değişik yıldız tiplerini ve onların diğerleriyle olan ilişkilerini, eskisinden daha iyi anlayabilmektedirler. Yıldızlararası gazdan ve tozdan bir yıldız nasıl oluşuyor, nasıl parlıyor ve merkezindeki termonükleer reaksiyonlarla nasıl büyüyüp gelişiyor ve en sonunda nasıl ölüyor? Bu termonükleer reaksiyonların aynısı bizim termonükleer silâhlarımızın patlatılmalarından da hasıl olmaktadır. Hidrojen bombaları —dört hidrojen atomundan bir helyum açığa çıkmasında olduğu gibi—. Fakat yıldız tekâmülünün son devrelerinde helyumdan daha ağır elementler yıldızların merkezindeki termonükleer reaksiyonlardan açığa çıkar. Nükleer astrofizğin ifade ettiğine göre, sıcak kırmızı dev yıldızlarda bulunan en bol miktardaki atomlar dünyamızda ve evrenin herhangi bir yerinde de en çok rastlanan atomlardır. Bu kırmızı devlerin merkezlerinde yapılan ağır atomlar yıldızlararası ortama ya bizim güneş rüzgârları gibi yavaş yavaş atmosferlerinden ve da yıldız patlamalarıyla çıkarlar. Bu patlamaların bazıları bazan bizim güneşimizden bir milyar defa daha parlak olarak tesbit edilmektedir. Karbon, nitrojen, oksijen, silikon ve diğerleri gibi bu ağır atomlar gravitasyonel bir tekâsüfle karşılaşmaya kadar evrende do-

● Lütfen sayfayı çeviriniz.

laşırılar. Ondan sonra da yeni yeni bir güneş ve etrafında gezegenleri oluşur.

Bizim güneş, ikinci, ya da üçüncü jenerasyondan bir yıldızdır. Üzerinde bulunduğumuz kayalık ve metalik meteryalden, kâminizdaki demire, dişimizdeki kalsiyumdan genlerimizdeki karbona kadar bütün elementler milyarlarca yıl önce dev bir kırmızı yıldızın merkezinde meydana getirilmişlerdi. Başarı varlığın kaderi belki de evrenin kalan kısımlarıyla bağlantılı değildir; fakat bedenlerimizin yapıldığı madde bizlerden çok uzaklarda uzayın derinliklerinde bulunan maddelerle aynıdır. Yıldızların yapıldığı meteryalden yapılmışlardır belki de.

Başka bir yönden de evrenle bağlantılı olabiliriz. Bu en bol miktarda rastlanan atomların kimyasal bir özelliği bulunmaktadır. Evrenin her yerinde fizik ve kimya kanunları sanki atomları birbirine belirli moleküller görünüşte bağlamaktadır. Eğer, bizim Cornell'deki laboratuvarında yaptığımız gibi, hidrojeni kozmik gazlarla zenginleştirir ve üzerinden ultraviyole ışın geçirirsek, değişik sonuçlarla karşılaşırız. Deneylerimizden birinde (proteinlerin yapıtaşı olan) aminoasitlerden bir çok dalgası geçirmek suretiyle ilk amonyağın üçte birini elde etmiştik. Birçok laboratuvarlarda düzenlenen deneyler de hayatın temel moleküller yapıtaşlarının en genel kozmik şartlar altında meydana geldiği anlaşılmıştır. Asteroidlerden kopmuş olan meteoritlerde aminoasit bulunmuştu. Aminoasitlerin yapıldığı daha basit moleküller, radyo-astronomlar tarafından yıldızlararası ortamda keşfedilmişti. Dünya üzerindeki en eski fosiller 3.1 milyar yıldan daha yaşlıdır. Dünya ise takriben 4,6 milyar yıl yaşındadır. Öyleyse, hayatın orijini ilk yüz milyon yılda olmuş olsa gerek...

O halde acaba evrenin başka bir yerinde, bizim daha basit ya da kompleks olarak vasıflandırabileceğimiz varlıklar var mıdır?

Bizim Samanyolu Galaksimizde birkaç milyar yıldız bulunmaktadır. Birçok astronom bu yıldızların pek çoğunun bizim güneşimiz gibi (az ya da daha çok benzer

şekilde) gezegenleri olduğuna inanmaktadır. Daha milyarlarca da başka galaksiler var.. Yıldızların çoğu bizim güneşimizden daha ihtiyardır. Ve etraflarında dönen gezegenlerde, hayatı geliştirmek için daha çok zaman katetmişlerdir. Bu bakımdan arz dışı bir hayatın hatta arz dışı bir zekânın mevcudiyeti, bana oldukça mükül gelmektedir. Fakat ikna edici değil henüz. Daha önümüzde katedilecek uzun yollar var. Hayat molekülleri, belki de kolaylıkla yapılmaktadır. Fakat onların bir sistem halinde ortaya çıkması çok nadirdir. Belki de medeniyetler çabucak yükseliveriyorlar, fakat teknik gelişmelerinin belirli bir yüksokliğine geldikleri zaman kendi kendilerini yok ediyorlar.

Çeşitli ilim dallarından, bir çok bilim adamı, 1971 Eylülünde, Sovyet Ermenistanında toplanmıştı. Orada arz dışı zekâlar hakkında açılacak bir çalışmanın oldukça ciddi ve sistematik bir araştırma olacağı kanaatına varılmıştı. Güneş sistemimizin yakın gezegenlerini keşfedebilmemiz için şimdi elimizde insansız araçlar vardır.

Hâlâ Mars etrafında yörüngede bulunan Mariner-9 Mars hakkında beklenmedik bilgiler toplamıştır ki, kanaatına göre bunlar adı geçen gezegenle ilgili bilgileri, kökünden alt-üst oducağına benzemektedir.

Mars'ta bizimkilere benzer kurumuş nehir yataklarını andırır oluşumları göstermektedir. Fakat Mars bugün sıvı halde suya sahip değildir. Tahminime göre birkaç bin yıl önce Mars'ta yaşanacak bir ortam vardı. Tabiat şartları gezegenin 50.000 yıllık (ekinoks'larının) preslasyon hareketi ile değişmektedir. 1976 yazında Amerikalılar Viking Uzay aracı ile Mars'a inmeyi kararlaştırmış bulunmaktadır. Sovyetler Birliği, böyle bir teşebbüse, belki daha erken davranabilir. Venüs ve Jüpiter'e doğru adımlar 1980 yıllarında atılacaktır.

Şimdi Ruslar daha ziyade yıldızların gezegenlerinden arz dışı medeniyetlere ait sinyaller almaya çalışmaktadırlar. Birkaç yıla kadar radyoteleskoplar diğer dünyalardaki zekâ sahibi varlıklardan radyo

sinyalleri almakta kullanılmaya başlanacaktır.

Arz dışı bir hayatla ilgili olarak gerek uzay araçlarıyla, gerekse radyoastronomik metodlarla yapılan çalışmalar, hiç de ucuza mâl olmamaktadır. Aynı zamanda uzun süreli yatırımları da gerektirmektedir. Arz dışı zekâ sahibi varlıklarla ilgili olarak yapılacak çalışmalar, şimdilik elde mevcut vasıtalarla sürdürülecektir.

Cornell Üniversitesi'nin Porto Riko'daki Arecibo gözlem evinin noksanları ikmal edildikten sonra bizim galaksimizin herhangi bir yerindeki kendisine benzer

bir radyoteleskopla görüşebilecektir. Hâla en yakınımızda bulunan yıldızlar henüz incelenmemiş olarak beklemektedir.

Birçok ilim adamları da (Uygarlıkta) ileri galaksilerin kendileri arasında bir muhabere şebekesi bulunduğunu tahmin etmektedir. Acaba dünyamız, bir şebekeden ilk sinyalleri almanın arifesine mi gelmiş bulunmaktadır?

NOT: Carl Sagan, A.B.D.'nin S.S.C.B. ile ortaklaşa düzenledikleri «Arz dışı Zekâ Sahibi Varlıklarla Kommunikasyon» konferansında Amerikan heyetinin başkanıydı. (Psychic Observer'den)

SOVYET RUSYA'DA

OLAĞANÜSTÜ

RUHSAL ARAŞTIRMALAR

«230 Sayfa — 20 TL.»

Yayınlandığı zaman bütün dünyada geniş yankılar yayan bu pek ilginç eseri herkesin kolaylıkla anlayabileceği bir biçimde çevirdik. Açında bulunmayan açıklamalar ve resimlerle güçlendirdiğimiz bu eseri iyi bir kâğıda bastık. Ruhsal Kültürünüzün artmasında pek önemli bir yer tutacağımıza inanıyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları, P.K. 1157 — İstanbul'dan ödemeli isteyiniz. Beş ve daha fazla istekler için

% 25 indirim.

KESİNLEŞEN YAZGI

- Ekeriz; biçtirirler: Çünkü derleme vakti gelmiştir..
- Alınan ürün, ancak bizindir: Çünkü, tohum bizimdir. Fakat, ürünümüzden dolayı mutsuzsak, mutluluk verebilen türden tchuunlar bulup saçamamışız demektir bu...
- Yürümüş, yürümüş.. Yolum sonuna gelmişiz: Artık hedefe varma zamanıdır: Bütünleştirme (kompozisyon) başlar... Ve yazgi kesinleşir..
- Kimdir yazgının yazdıranı? Elbet de biziz. Yazan da kim? İşte o biz değiliz: Bizler sadece yazanın talepkârlarıyız; ihtiyacımızı, her şeyimizle belirtir ve bir takım da malzemeler veririz elle.. Ne vakit ki, bu, vermekte olduğumuz malzemeler yazgiya dverir: İşte o zaman Yukarıdaki görevli, ruhsal talebimizi karşılayacak olanları yazar... Ve böylece yazgi, kesinleşmiş olur...

Mehmet SANCAR

23 Ekim 1973 günü

Hürriyet'ten Bir Haber :

«İZMİT, (HA) — İzmit yakınlarında düşerek yanan bir askeri uçakta, iki üstteğmenle bir assubay şehit olmuşlardır. Çerçu'daki 5'inci Kolordu Komutanlığına bağlı bulunan 11355 numaralı topçu keşif uçağı dün sabah Tuzla Piyade Okulu Hava Alanından Kâsebey'e gelmek üzere havalandıktan sonra İzmit üzerindedeyken arızalanmıştır. Şehir üzerinde dönmeye başlayan ve devamlı irtifa kaybeden uçak halk tarafından korkuyla izlenmiştir. Sen anda şehrin kuzeyindeki Bağçesme Mahallesiine yönelen uçak, Midye Kuyusu mevkilinde TEK'e ait emirli nakil hattına çarparak tellerden birini koparıktan sonra yere çakılmış ve alev almıştır. Kanatları ve pervanesi dağılan uçak, içinde bulunan mürettebatıyla birlikte yanmıştır. 15'inci Kolordu Komutanlığından verilen bilgiye göre, yanan uçakta şehit olan mürettebatın kimlikleri şöyledir :

Üsteğmen Halûk Tokgöz, Üsteğmen Oktay Büyükelçelek, Assubay Hüseyin Kuşçu.»

BİR YAZ RÜYASI :

Yazın sıcağı Oktay'ı iyice bunaltmış.. Ve nihayet sabaha karşı dalabilmişti uykuya...

Spatyoma göçmüş anneannesiyle karşı karşıyaydı :

— Daha gelmiyecek misin, Oktay? Burada çok işimiz var...

— Annemi de getireyim mi?

— Hayır. Onun dünyada henüz işleri var... Yalnız sen gel.

— Olur, anneanneciğim!...

Diyorken, Oktay, bu derin uykunun garip düşünden uyandı Fakat bunun bir çağır, bunun bir haber, hattâ bunun bir ikaz olduğunun farkında bile değildi!... Nasıl olabilirdi ki? Dünya hafızasıyla mâlûl, dünya gözüyle kör, dünya kulağıyla sağır, dünya bilinciyile yetersizdi o da bizler gibi. «Bir saçma düşün...» deyip geçmişti o da buna...

OLAYDAN BİRKAÇ GÜN ÖNCE :

Uğursuz kuş, baykuş, olaydan birkaç gün evvel, Oktay'ların evinin penceresine çarparak konmak istiyor... Fakat daha konmasına fırsat vermeden kovalanıyor... Uğursuz hayvancağız, uğursuzluğunda ısı-

rarlıdır bu defa da: Yine pencereye çarpıyor!... Yine konmayı deniyor!... Ve yine ısrarla kovalanıyor!... Vereceği uğursuz haberin daha kuvvetlenmesi için olacak herhalde: Baykuş, bütün uğursuzluğuyla pencereye üçüncü kez yükleniyor!... Ve üçüncü gez de kovalanıyor!...

«Hakkın tekrarı üttür. Bu kadarı, anlayana yeter!...» demiş olacak ki, baykuş artık evden uzaklaşıp gidiyor...

Uğursuz olan baykuş mu acaba? Yoksa, uğurluyla uğursuzu değerlendirmekten yoksun olan bizler mi bir yanlışta hâlâ direnip; bu zavallı kuşçağızı da, yetersiz bilgilerimizle suçlayıp durmaktayız!...

Bir söz vardır: Çöpçatan, hiçbir karşılık beklemeden bir hayra hizmet etmek ister; bulur, buluşturur... Ortaya bir yuva çıkarır... Aradan zaman geçer... Eşler mutludur... Çöpçatanı anmazlar bile!... Fakat, geçen zaman hayra değil, şerre dönmüştür... Eşler mutsuz olmuşlardır.. İşte bu zamanda çöpçatan hatırlanır ve mutsuzların lanetlerine hedef olur zavallı insan!...

Burada da baykuş bir haber ulaştır-mak istiyor: Dışteki çağırının teyidini yapmaktadır... Ama, ölüm, bizler için henüz kottür... Ve dolayısıyla ölümlle ilgili haberler de kottür!... Zavallı baykuşun uğursuzluğu da, her zaman ikaz mahiyetindeki haberlerle karşımıza çıkmış bulunmakta olmasındandır herhalde!...

OKTAY'IN ARZUSU :

Oktay birkaç yıllık evlidir. Henüz bir kızları vardır. İkincisi de yoldadır...

Oktay, bu ikincisinin «oğlan» olması çok istemektedir. Ve her gün bu hayallerle, doğacak ikinci çocuğunu hep oğlan olarak düşünmekte ve ona göre isimler peşindedir!...

Bazı isteklerimiz vardır: Bunlar, duygusal arzularımızdan çok farklıdır!... Fakat bu farklılıklarını, çoğu kez, ancak tahakkukundan sonra farkederez bazılarımız!...

Bu farklılığı, kesin olarak bilebilmek, önce bilgi; sonra tatbikat ister: Tıpkı bir

virtüöz gibi, mevcut yeteneğini, edineceği bilgilerle açığa çıkartıp; sürekli uygulamalarla da bunu perçinleyip kesinleştircektir ki, iki ince seston, attakiyle üsttekini farkedebilecek bir hâle yücelmiş ve ikisi arasındaki çok ince nüansı tespit edebilmiş olsun...

Burada da Oktay'ın arzusu, belki çok derin —derüni cinsten— bir istektir: Bedenine değil; belki bu talep, tamamen ruhuna aittir!... Ama, o da bunun hangisinden olduğunu acaba hiç düşünebilmiş miydi ki, bilebilsin!...

OKTAY, HERKESİN MUTLU OLMASINI İSTERDİ :

Oktay, mutlu bir yuvanın reisi; mutlu bir eşin kocası; mutluluğun babasıydı...

Arkadaşının da mutlu olmasını istiyordu kendileri gibi...

Arkadaşının eşi İzmit'teydi ve dargındılar...

Daha önce de İzmit'e uçmuşlar... Ve onları barıştırmayı başarmıştı da!...

Görev uçuşu sırası kendinin olmadığı halde, arkadaşının ricasına yine uymuş... Ve dört kişi olarak uçmuşlardı yine!...

Oktay, komutanlarınca da çok sevilen bir kişi olduğundan, bu defaki görev değişikliği de zor olmamıştı...

Arkadaşlarından dördüncüsü, sanki onların düşüp yanarak öleceklerini bilmiş ve henüz kendine s'ra gelmemiş gibi, Tuzla'da kalmayı tercih etmiş; onların döndüklerini Tuzla'da bekliyordu!...

Üçünün de dünyadan göç anları gelmiş... Beraber uçmuşlar... Ve olanlar olmuş... Oktay, anneannesi'nin yanına giderken, diğerleri de spatyomdaki yerlerine varmışlardı artık! ...

İKİNCİSİ ERKEK OLARAK DOĞMUŞTU AMA :

Oktay'ın arzusu gerçekleşmiş... Oktay öbür dünyaya gittikten kısa bir müddet sonra, mutsuz eşli ikinci çocuğunu erkek olarak doğurmuştu...

Perçinleşecek olan mutluluk, bir başkasını da mutlu edeyim derken, tersine

● Lütfen sayfayı çeviriniz

dönmüş!... Ve birkaç kişiyi birden mutsuz edivermişti!...

Zaman, hangi yarayı sarmamış; zaman, hangi sivri ıstıraplarımızı törpüleyip unutturmamıştır ki, insan gözüyle büyük bir felâket olarak nitelenen şu olay da, zamanın criticiliği içinde gaybolup gitmiş!...

Bugün için bize büyük bir yıkım gibi gelen nice olaylarımız yoktur ki, geçmiş zamanın gerisinden bize mutluluk için el sallayan gerçek sebeplerin tâ kendileri olmasın!... Hepimizin şu kıpkıscak dünya hayatında, şöyle dönüp arkamıza baktığımızda kaç adedini birden hatırlamayız ki!.. Halbuki geçmişteki o olaylarla karşı karşıya getirildiğimizde ne kadar da mutsuz, ne kadar da yıkılmış bir durumdaydık!...

Şu çok kısa ve çok da kısır hayatlarımızın gerilerinde, her birilerimizin nice upuzun birer geçmiş, yaşanmış ömürlerimizin ve bunlardan elde ettiğimiz de nice bilgi, eksik ve kusurlarımız vardır da; el'an direnmekte bulunduğumuz bilgisizliklerimiz nedeniyle hâlâ habersiz yaşarız bunlardan!... Haberli olabilmek, önce geriye bakmayı istemek; sonra geriye bakmayı bilmek ve daha sonra da bunu başarmakla olur ancak...

Dünya plânındayız binlerce yıldan beri!... Dağ-kaaka yürümeğe... Bizlerden çok öncelerden dünya okunu bitirmiş olanlara yetişmeğe çalıştırıyoruz!... Neden bizler çangırmıyoruz da yetişmeğe çalıştırıyoruz? Çünkü, önce yetişmeği bilmiyoruz; Şu ömürümüzün, ne öncesini ve ne de sonrasını bize biz anlatmak durumunda bile değiliz!... Sonra, kendimize katı s.n.r.ar çözmüşiz; Maddeden gayrisini tanımak dâhil istemiyoruz!...

Bir yanda yaşatmak için, elimizden gelen her türlü insanüstü çabayı gösterirken diğer yanda, bir sürü günahsız insanı, bir çırpıda, hem de en hunharca silâhlarla öldürü-öldürü-veriyoruz!.. En basit ikili mantığa bile sığmayan zirvalar içinde yaşıyoruz, sonumuza yaklaştığımız halde!...

Neden bütün bunlar? Neden bütün bu bilgisizliğimiz?

Hepimiz biliyoruz nedenini: Kısaca bilgisizlik diyoruz ama, neyin bilgisizliği olduğunda birleşmiş değiliz, bir. Birleşmiş bulunduğumuz fikirlerde bile kararlı kalamıyoruz, iki!...

Her olayımızın öncü tesirleri bize ulaştırıldığı halde, kesinleşen yazgılarımızdan hâlâ habersiz yaşamlarımızda direnip duruyoruz!...

Kendi Kendine

TELKİN VE İPNOZ

Herkesin her zaman kolaylıkla uygulayabileceği bu teknik sayesinde hayatın zorluklarına daha kolay göğüs gerebilirsiniz. Güçlü, yetenekli, sakin ve cesur olmak için Kendi kendine telkin yapmak kâfidir. Ayrıca bu telkini kendinizi ipnotize ederek yaparsanız tesiri bir misli artar.

P.K. 1157 — İstanbul'dan ÖDEMELİ İsteyiniz.

Fiati 750 Kuruştur.

VE SEVMEK...

Yazan : Erol ERDOĞMUŞ

Sevmemek büyütmektir kendini önce kendi gözünde. Sonra başkalarının gözünde büyük görünmek arzusudur. Sevmemek kapanmaktır dardaracıklaşan sınırlarına kendi benliğinin. Çıbanlaşmasıdır sevmemek benliğin zonk zonk zonklayarak. Sevmemek ç banlaşan benliğin keskin bıçağa kaşınması, yırtılmak ve fırlatmak istemesidir içindeki bezginliğin cerahat.ni. Felâket aramak, felâket kovalamaktır sevmemek.

Acı'nın zıddı zevktir beden plânında; psişik plânda ise sevginin zıddı sızlayan vicdandır. Kendini sevmek değildir sevginin zıddı. Kişinin kendini sevmesi; buzlaştırır, katılaştırır sevgiyi. Başkalarını sevmesi insanın, sevginin sıvılaşmasıdır. Kavradığı kadarıyla sınırlı evreni sevmesi insanın; sevginin gazlaşmasıdır.

Katı haliyle de, sıvı haliyle de, gaz haliyle de sevgi bencildir. Benliğin haz duymasıdır. Haz duyuramı sevmesi, haz duyurmayı sevmemesidir. Ne sevmesi, ne de sevmemesi; kavrayabildiği sınırlı evrende sıvılaşması benliğin, sevgiden de üstündür. Tanrısal ışınımı bir düzeyde yansımaya elverişli ayna olmasıdır benliğin bu, radiand halidir.

Zevk egonun genişlemesi, yayılmasıdır. Acı egonun sıkışarak kendi kendini acıtmasıdır. Acıyla daralacak ego, zevkle genişleyecek; acıyla kapanacak zevkle açılacak. Çiğneyecek ego kendi kendini böylece; katırken sıvı, sıvırken gaz, gazken radiandlaştıracak kendini her tekâmül düzeyinin koşullarına göre bir kıvama getirecek ego kendini; yeni bir kıvama böylece. Psişik yerçekiminden kurtularak yükselcek ego bir düzeyde yüceliğe. Buz gibi ego, su gibi ego olacak. Su gibi ego, sis gibi ego olacak. Her tekâmül düzeyinde böylece sürüp gidecek bu. Aynı molekül sayısındaki Katı'nın alanı dardır, sıvı'nın geniştir; gaz'ın daha da geniştir. Ne kadar genişlerse alanı benliğin, o kadar erişir benlik; bilincine evrenin.

Benliğin katı hali'dir ego.Benliğin sıvı hali'dir vicdan. Benliğin gaz hali'dir sevgi. Ego: «senin olmasın benim olsun» der. Vicdan: «senin de olsun, benim de olsun» der. Sevgi: «Benim olmasın senin olsun» der. Buzdan sıvıya, sıvıdan sis'e dönüşen benlik; toplumsal benliklerin soğuk aura'sına vicdan vicdan yağın rahmettir. Toplumsal benliklerin aurasında tohumları çatlatır, yeşertir, fidanlaştırır, ormanlaştırır. Görevli varlıktır sis benlikli ego, her tekâmül düzeyinde.

Radiand benlik benim olsun demez, Senin de olsun, benim de olsun demez. Benim olmasın senin olsun demez. Yoksundur benlik senlik duygusundan. Radiand ego: «gerekliyse benim olsun»; «gerekliyse senin de olsun, benim de olsun»; «gerekliyse benim olmasın senin olsun» der.

Radiand benlik dört yanı ıktır durur. Gerekirse sis benlik olur alt plânda. yağar. Yağmak sis benliğin görevi'dir. Borçlu olan sis benliktir topluma. Sis benlik yağacak, sonra buharlaşacak; yağacak ve buharlaşacak, sonra radiand benlik olacak.

Her tekâmül düzeyinin katı, sıvı, gaz, radiand halleri var. Bir alt tekâmül düzeyindeki radiand hal; kendi düzeyinde sıfır değerde iken, bir üst tekâmül düzey'inin ilk başamağıdır; o tekâmül düzeyindeki egodur. Böylece sürer gider bu; düzey düzey, aşama aşama incilir benlik sonsuzluğa dek.

Dr. Bedri Ruhselman'dan

SEÇMELER :

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 7'den :

«Medyemluğun sureti icrası (kullanılma şekli), yani nasıl yapıldığı, ancak onun ne için yapıldığını ve nerelerde kullanılabileceğini gösteren yol içinde faydalı bir mütalâa mevzuu olabilir. Şu halde bir medyemün, bir somnabüün, telestetik veya telekinetik bir süjenin ne kabiliyette bir varlık olduğu ve bu kabiliyetleri nasıl elde ettiği hakkındaki mütalâalar, bu süjenin hangi işlerde kullanılması lâzım geldiği ve hangi eserleri meydana getirebildikleri ve meydana getirdikleri işlerin kıymeti derecesi ve bu kıymetlerle, bu süjenin ruhi durumları arasındaki münasebetler ve nihayet netice itibarıyla bu işlerden ve bu insanlardan, ruhun bilgisi ve inkişafı için ne yolda istifade edilmesi lâzım geldiği hususundaki mütalâalarla birlikte yapılmalıdır. Neşriyatımızın gayesi de budur. Görüyorsunuz ki burada koskocaman bir ilim şubesinin kapısı açılıyor.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 8'den :

«Bu neşriyatın (yayımların) her şeyden evvel, sabır ve azimle takibi, medyemluk ve ruhlarla görüşmek babındaki (konusundaki) muvaffakiyetin tahakkuku için lüzumlu bir iş oluyor demektir. Bu sırdeki neşriyat arasında, rastgele bir iki klâbı üstünkerü okuyuvermekle matlup (istenen) gayelere varılabileceği düşünülmemelidir. Büyük işler güç olur. Fakat güç işler kıymetli neticeler verir. Medyemluk ve ruh âlemi ile uğraşmak, büyük bir ıstır ve güçtür. Amma, bunun sonunda elde edilecek kıymetler de çok büyüktür.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 8'den :

«Mümkündür ki bu kitaplarda her okuyucunun mutad düşüncelerine uymayacak bazı müşahedeler ve vakıalardan bahsedilecek ve müellifin (yazarın) bunlar üzerinde bazan uzun uzadıya durduğu görülecektir. Buna karşı sabırsızlık ve ta-

hammülsüzlük gösterenlerin, esasen bu mevzularda derinleşmeğe niyetleri yoktur. Böylelerine karşı hiç bir sözüm olmaz. Fakat saminiyette, azimle ve bilhassa hüsniyette bir hakikate varmak, gümüllü bir bilgiye sahip olmak isteyen okuyucularına, şunu arz edeyim ki; ileride biraz daha mesafe katettikten sonra, bu gün müellifin üzerinde durduğu bu müşahadeler, yarı başkalarının da chemmiyette üzerinde durmak isteyecekleri şeyler olacaktır.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 9'dan :

«Bu işlerde hakiki, samimi ve iyi niyetli araştırmacıya lâzım olan gay sabırla, sebatla ve ilâhî kanunlar altında insanı malîyata götüren iyiyi, doğruyu ve güzeli buimlak aşkıyle; acele etmeden, menfi tasir ve düşüncelerle telâşa düşüp heyecana kapılmadan ve bilhassa yerulmadan çalışmak ve çalışmaktır. Bu çalışma belki aylarca, belki senelerce ve belki de kimbilir, birkaç hayat boyunca sürecektir.»

Ruhlar Arasında Önsöz Sayfa 9'dan :

«Ben kuvvetle tahmin ediyorum ki, Epritizma yapmayı tasarlayan kimselerin arasında, ruhların kim'eri olduğunu, hangi gartlar altında yaşadıklarını, ne türlü imkânlar dahilinde insanlarla temas haline geçebildiklerini, bunlardan insana ne gibi iyiliklerin veya ne gibi kötülüklerin gelebileceğini düşünmeye lüzum görmeven insanlar çok vardır. Bu mesele hakikaten mühimdir. Onun için klâsik ve eski sıritler de her şeyden evvel, ruhları tanımaya ve onların karakterleri, kabiliyetleri niyet ve maksatları hakkında mümkün olabildiği kadar doğru fikirler edinmeğe çalışmışlardır.»

Ruhlar Arasında Sayfa 13'den :

«Ruhlarla görüşmek tabii, ilk hamlede akla geldiği gibi hiç de basit ve herkesten kolaylıkla kavrayabileceği bir hadise-

nin ifadesi değildir. Burada çok şey bilmek, çok şey görmek, çok şey düşünmek ve bilhassa çok şey duymakla; ancak sezilebilecek ve nadiren ulaşılabilecek muvaffakiyet mertebeleri vardır.»

Ruhlar Arasında Sayfa 13'den :

«Vahşet halinde bulunan b'ir insana, medeni b'ir insan bir mektup gönderse ve bu mektupla, hatta o vahşi insanın hayatını ilgilendiren bazı mühim haberleri ona bildirmek istese o zavallı vahşi, bu mektubun bir ifade vasıtası olup olmadığını düşünemediği gibi aynı zamanda ondan bir mana çıkarılabilecek kabiliyette de olmadığını, ona hiç bir kıymet vermez ve o mektubun; ne kimden geldiğini, ne de ne maksatla gönderildiğini düşünmeyi aklına

bile getirmez. Halbuki onun içindeki kendi hayatıyla ilgili mühim haberler vardı.

Fakat şehirli öyle mi ya... O, kendisine gelen böyle bir mektuba evvelkinden bambaşka mana verir. Ve ne yapıp yapıp onu anlamaya çalışır. Anlamak çarelerini muhakkak araştırır. Okumasını bilmiyorsa onu okuyabilecekleri arar bulur. Yazının manasını anlamıyorsa onu kendisine anlatabileceklerine baş vurur. Ve her halde ömründe mektup görmemiş bir vahşinin yaptığı gibi onu süs diye başının üzerinde taşımağa veyahut da ayaklarıyla çiğneyip geçmeğe kalkmaz. O, bu mektubun kendisine bir maksadı anlatmak için gönderilmiş bir tebliğ olduğunu ve bir fikri, bir duyguyu ifade ettiğini düşünüp, ona bu bakımdan kıymet verebilecek bilgi ve görgül seviyesine yükselmiş bir varlıktır.»

Drüidler ve Prensipieri

(Sayfa 3'den devam)

ruya ruha nakletmekle sezgi ve araştırmayı işlemek.

3) İlim, irfan, bilgi basamaklarını aşmaya izin veren hafıza ve hatırayı terbiye etmek,

Hülasa, drüit medreselerinin vazifesi, hayvanlık hududundan hareket eden ve «Güneş Tac'ına», en yüksek çembere kadar giden çeşitli tekâmül çemberlerinden aşip geçmesi için insana yardım etmektir.

Drüid'ler, bu maksatla, herşeyden evvel, bütün faydalı bilgilerle ruhun kıvılcıklarını, kendinde uyandıran insanın öğretmeni olmuşlardır. Onlar, insana, kanunları bezmadan Doğa'nın emirlerini izlemeyi, namus, haysiyet ve şeref içinde yaşamayı, hayatı ruhun ruhanılığa doğru gitmesinde gerekli imtihanlar olarak kabul lenmeyi ve ölümü, ısrın salan kiralık olarak ifşa edilen yıldızlaşmış alemdeki atalarımızın çağrısı gibi bilmeyi öğretirdiler.

Gaule müşriklığının ilâhileri drüid ve ovat'lardan daha ömürlü oldu. Roma İmparatorları, Klisenin yüksek rütbeli papazları durmadan baskı yaptılar.

Ortaçağ'da, Fransa'daki trubadur'ların sözü ve sazında yaşadılar. Krotta en eski aşk oldu. ama şarkılar hep aynı kaldı. Son barda'lar, 13. asra kadar, Arras'larda bir ekol halindeydiler.

Drüid'ler, şöretleri Gaule sınırını geçen medreseler kurdular. Fakat bu medreseler zulüm gördüler ve hıristiyanlar tarafından tahrip edildiler ve antik düşünce kör iman'ın aydınlatıcı irfana tercih edildiği Ortaçağın entellektüel karanlığına gömüldü gitti.

Zaman zaman ortaya çıkmadı mı? Bazı yazarlar, şövalye tarikatları, gotik katedrallerinin isimsiz yapıcıları tarafından kullanılan drüit'çi kardeşliğin sembol ve işaretlerini, silinmesi imkânsız imzalar olarak görmekteyler.

(Çevirenin Notu : Drüit'ler, ezoterik bilgileri Mısır ve Babil'den Avrupa'ya getiren, daha ziyade Majk Bilimi rehber edinen kimselerdir. Rozkruva, Tamplie, Mason ve Katar tarikatlarının sembollerine esas teşkil eden bilgileri vermişlerdir.)

Medycmun yüzündeki ve bir elindeki ışıktaki meydana gelmiş olan değişikliği fotoğraf tekniği ile açıklamak imkânsızdır.

Yüzdeğişimi Celsesi

Burada teknik olarak imkânsız olan bir fotoğraf görmektesiniz. Bu fotoğraflar medyum Anne Allcroft ile yapılan transfigurasyon (yüzdeğişimi) celsesinde çekilmiştir. Celse St. Alban Road West, Hatfield'da Davidson Smith'in evinde yapıldı.

Medycmun celse kabiliyetini anlamak için ev sahipleri tanıdıkları arasında çeşitli insanları da çağırılmışlardı. Fotoğraflarda görüldüğü gibi en enteresan olan, medycmun yüz hatla-

rının tamamen değişmiş olduğu'dur. 'Welwyn Times'ın bu fotoğrafı Denis Williams fotoğrafların teknik izahının yapılamayacağını açıklamıştır. Sanki medycmun yüzüne çok kuvvetli bir ışık sıklığı. Halbuki flaşın ampülü 15 watt lıktı ve kırmızı boyayla boyanmıştı.

«Bu resmi gördüğüm zaman adeta donakalmıştım.» dedi Williams. «Bütün zaman boyunca kameramın yanında oturuyordum. Normal gözle bakıldığı zaman

ışıkta, hiç de resimde görülen değişimler olmuyordu. Ne bu resim için, ne de diğerleri için medycmun yüzündeki değişikliklerle ilgili olarak herhangi bir açıklamada bulunabileceğimi sanmıyorum.» dedi.

Bayan Allcroft celse sırasında siyah bir perde önünde, odanın bir köşesinde oturmuştu. Önünde, üzerinde küçük kırmızı bir ampül yanan bir masa vardı. Bu kırmızı ampül vasıtasıyla yüzü birazcık aydınlanabiliyordu.

Fotoğraflarda celse sırasında medyoman yüz hatlarında belirgin b ariz değiştiklikler görülmektedir.

Celseye inanmamış bir kişi olarak giren, fakat celseden çıkarken epeyce şağarmış olarak görünen başka bir gazetesi Robert Richardson celseden çıktığı zaman hayretler iğindeydi. Ve «Bu imk nsiz birsey, ağiklanamaz.» demekten kendini alamadı. «Eğer celseye gelememiş olsaydım, herhalde şimdi gördüklerime inanamayacaktım.

45 yıla yakın zamandan beri bayan medyom Allcorn aynı zamanda duru-işiti melekelerini de çalıştırmaktadır. Ortağox olmalarına rağmen ana-babasının da ruhsal konulara karşı tutumu olumluymu. (Psychic News'dan)

Y zdeğişimi Ne Demektir ?

Birçok celselerde, özellikle, «bedenlenme medyomluğu» taranda g r nenlerde, medyom kendisiyle irtibat kuran ruhsal varlığına sadece fikirlerini almakla kalmaz, ayrıca vucut, yüz hareketleri ve ses tonu değiştiği gibi, karakter de değişir. Fiziksel değişim, medyomun trans derinliğine bağlı olarak, çeşitli derecelerde gözükür. Y zdeğişimi her medyomda ortaya çıkamamakta beraber ruhsal irtibatların icbatında çok değerli bir yeri vardır.

Ruhsal teşkilat vazife verdiklerine yardımlarını gönderir.

(Geçen sayıdan devam)

S — Aynı tebliğden... sayfa üçten: «İsimlerini bildiğiniz peygamberlerin hiç biri, peygamberlik hüviyetiyle doğmadılar.» denilmekte... Başka kanaldan alınan bir tebliğde de «Eski devirlerde başka yerlerde beden halinde gelmiş olan peygamberler de daima birbirini takiben, b.r vetire takibetmişlerdir. Peygamberler gelmiş, vazifesini yapmış, uzun süre dünyada kalmış, sonra kendi vasıtasıyla geldiği yere dönmüştür.» ve devam ediyor... «Ve tekrar kendi vatanına dönmüş oradaki vazifesine devam etmiştir.» denilmekte. Bu iki tebliğ arasında tezat var gibi geldi. Bu hususta soru rica edecektim.

P — Şu kadar belirtilebilir: Varlık İlâhî Mekanizmanın ihtiyacını duyduğu bir faaliyetin başlaması için aranan haberci olabilir. Yani enkarne olmadan evvel böyle bir habercinin iletilmesine vasıtalık edileceğini beyan eder. Bu beyan birçok varlıktan geçebilir. Fakat bunların içtinde bu vaziyete, bu duruma yatkın olan varlık naspedilir. Fakat bu daha henüz «haberci» için %100 bu varlık tarafından ifa edileceği demek doğrudur. Zira kâinat kâinânı muhacchesinde indiginiz planetin «unutma» gibi bir vetiresi hâkim ise, bu vetireye O varlık tâbi olarak, yani ödevini unutmuş olarak yeryüzünde bulunacaktır. Ve kendisinin ruhi yapısı, asıl kaynağı bedenli halde iken beden suuruna bu vazifenin bu ahdin yerine getirilmesi hususunda devamlı olarak ompüslerini (uyarmalarını) gönderecektir. Başarıp başarmamak ondan sonra kendi ehline bağlıdır. Eğer bu cehdi layıkıyla yerine getiremez ve kendisine tanınmış olan hakları kullanamazsa, bu habercilik, başka bir

varlık tarafından ifa edilir.

Görülüyor ki, bir resulün (haber getirinin) bu ödevi %100 iyakat içerisinde yapması söz konusu değildir. Yani O, yeryüzünde bulunduğu süre içerisinde diğer varlıklara nazaran fevkalâde yüksek bir cehit, bir moral ve iman içerisinde faaliyette bulunmak zorundadır. Göstereceği faaliyetin dozu yüksek olmak iktiza etmektedir. Ve ancak bunları temin ettikten sonra bu vazifenin ifası için Ruhi Teşkilât gizli, meknuz olan, enerjisini, varlıklarını yardımlarını gönderir.

Velev ki, varlık yakın bir planetten bile gelmiş olsa aynı vetireye tabidir. Sizin yazılı metinlerinizle, tesbit edebildiğinizden gayri bu taraf yakın çağınza doğru mevcut olan peygamberlerin hiç birisi, bir plânetten, bir vasıtayla gelmemiştir. Geldikleri vasıta, doğumdur. Doğum yoluyla başka bir planetten doğmuştur. Fakat doğrudan doğruya bedeninin seyahatiyle inmemiştir. Fakat yeryüzünde sizin Adem ile Havva hikâyesinin başlangıcından evvelki devrelerde meknuz olan insan topluluklarının irşadı için başka planetlerden doğrudan doğruya inen ve artık peygamber olarak addedilmeyen yüksek ruhi varlıklar, bilge insanlar gelmişlerdir. Vazife görmüşlerdir.

Doğmuş olan, doğum yoluyla gelmiş olan varlıkların yeryüzündeki faaliyeti tamamen beseri şartlara göre vukubulmuştur. Bu kadar.

R — Efendim, denildi ki «Bu devre sonunda da RAB değişecektir.» Veya geçmiş zamanda olduğu gibi, dünyamızın yozlaşmaya doğru gitme imkânı var. Buna «kıyamet» denir mi?

P — Kıyamet, arzın fiziki yozlaşması değildir. Bu kadar.

R — Birde, LUT peygamber zamanında, iki melek indi. Kendisine tufan hadisesini yaptırıldılar... Bunların geliş yeri neresiydi, nereden geldiler. Bunları «Rab» diye yazıyor metinler.

P — Sorunuz anlaşılmalıdır.

A.Ö. — Efendim, Sadom ve Gomora hadisesinde iki melek gelip, ikazda bulunuyor. Ve sonra o şehir helâk ediliyor. Bu iki meleğin nereden geldiğini soruyor, arkadaşlarımız efendim...

P — Bu iki melek yeryüzünde enkarne olmuş iki yüksek ruhi şahsiyettir. Bunlar O devrin en bilge, en ileri görüşlü, en idrakli kâşifleriydi. Ve hatta ruhi müccsiriyyet bakımından LUT'un peygamberliğinin ifasına yardım ediyorlardı. Bu varlıkların menşei şüphesiz, arz dışı bir sistemden olmalıdır. Fakat onlar arz bedenine maliktiler. Bunlara «melek» demek caizdir. Bu tip varlıklar yeryüzünde hâlâ vardır. Fakat bunların isimleri her devrede değişir. Sizler buna vazifelî varlıklar dersiniz. İşte onlardan bir örnek, bu cemiyetin banisi olarak geldi geçti.

Unutmayınız ki, her maddî ortamın, her devrenin, her coğrafi şartın kendine göre bir mizacı, bir anlayışı, bir şuur ve idrakî vardır. LUT'un devrinde bu günün gerçekten yüksek ahlâklî ve bilgilî bir âlimi melek olarak adlandırılırdı. O devrin meleği, bu devir için sadece bir «bilge» olabilir. Özellikle bu iki melek üzerinde biraz durmak istiyoruz: Size bazı bilgilerin girizgâhı olabilir.

Özellikle, «din» ismi altında meydana getirilecek olan hareketlerin vazifedarlarının desteklenmesi, beslenmesi için kendilerinden icabında, daha kuvvetli daha kudretli varlıklar da vazifelendirilir. Bu bütün peygamberlerde böyle olmuştur. Bu, o peygamber için bir nâkise teşkil etmez. Aksine, o peygamber için yüksek bir liyakatin meyvalarını teşkil eder, LUT, sadece basit bir görevi yerine getirmeye mükellef bir yüksek ruhtu. Fakat bedenli halde iken mensup olduğu kavmin fiziki tesiri altında bulunuyordu. Dolayısıyla Resullüğünün

ifasında yanlış tutum gösterebilirdi. Zira, bir çok noktalardan, yapılmaya da olabilecek davranışları göstermişti. Bu yüzden, o enkarnasyonun muhtinde kendisinden evvel veya kendisiyle beraber enkarne olmuş ve fakat, serbest suurunun büyük bir kısmını haiz olarak bedenli halde bulunan diğer O varlıklar, meselâ, oradaki iki melek ona şifahen bir ihtarda bulunmayı yerine getirmişlerdir.

İşte bu iki canlı melek, bu iki varlık, bu iki insan sanki ruhi hayatları içerisindeki guurluluk ve parlak idrakî beden içerisinde de devam ettiriyorlardı. Onlara sizin lisanınızla «melek» den gayri bir kelime yakışmaz. İşte birçok peygamberlerin etraflarında bu tip insanlar, varlıklar mevcut idi. RAB'in meleği olarak zikredilirler. Bu tip varlıklar, yüksek kudreti haiz oldukları için kâh bedenli, kâh bedensiz tarzda istedikleri müccsiriyyet, ödevleri dahilinde olmak üzere ifa etmek kudretini haiz ve sahiptirler.

Ve CİBRİL bütün bunların organizatörüdür. Yani dünyanın sevk-ü idaresiyle sorumlu İlahî Mekanizmanın bütün haberlerinin yerine ulaşmasını teminen vazifeder varlık CEBRAİL olarak isimlendirilmiştir. Bu, bizatihi kendisi için mevcut olan bir varlık mıdır, yoksa bir kudret toplumu mudur? Bunu biz de bilmiyoruz. Yani, varlıklar mıdır, yoksa varlık mıdır? Malumatımız yoktur. Yalnız bu mekanizmanın bu tarzda çalışmasını biliyoruz. Bizim de mevcut olduğumuz vazife gurubu zaman zaman bu varlığın haberleriyle karşılaşabilir. Karşılaşmaktadır. Bu, umumî bir çalışma sistemidir. Yalnız bizim gurubumuz için değil hafsalanızın alamayacağı geniş guruplar için de vaziyet aynı olduğu için bir rûhanîyet asla değildir.

Bir mutad haldir. Nitekim, en küçük bir insanın dimağında teşkil edilen gerçek bir sesiz dahî CİBRİL'den gelir. Kademeler teşkil etmek suretiyle haberin tevziatı O'na aittir.

Bu hususu dikkate almalısınız. Ve gerçek sözünün ne yaman birşey olduğu hakkında da malumatınız olur.

Bu gün'lük bu kadar Allahaismarladık.
— Allahaismarladık...

Teozofi Nedir?

H. P. BLAVATSKI

SUMRU SEMİZOĞLU

«The Theosophical Society,
Diplom-Üyesi»

Nedir Teozofi?... Önce ansiklopedik ve sözlük tanımlarını inceleyelim, çoğun kişi için yabancı olan bu sözcüğün.

Maydan Larousse'daki tanım şöyle: «Bilgini tabiatın açıkladığı, Tanrı'yı tanımak ve ruh'un Tanrı ile birleşinceye kadar yükselişini gerçekleştirmek isteyen din öğretici; içbilgi.»

Encyclopedia Britannica'nın tanımı daha değişik. Örneğin: «İlahî doğanın ve onun ana cevherinin özel metotlarla kavranılacağı savını öne süren felsefi ve dini düşünce şekli.»

Mustafa Namık Çankı, Büyük Felsefe Lügatı'nın 3. cildinde yer alan sözcüğün tanımı: «İlahî umur'un ilmi... Muhtelif mezheplere verilmiş bir ismi cinstir. Bunların mühterak vasıfları kendilerini Allaha ve umur-u ilâhiye'ye bir bilgi gibi arz etmeleridir» şeklinde yapmış.

Orhan Hangerioğlu, «Felsefe Sözlüğü»nde Teozofi için. «Sihir ve büyülikle karışmış gizemcilik... Teozofi Tanrı bilim'e felsefe arasında panteist gizemci anlayışa dayanan sihir ve büyülikle karışmış kendine özgü bir içeriği kapsar.» diyor.

Ergün Arıkdal'ın «Metapsizik Terimler Sözlüğü»nde ki tanımı ise: «Teozofi, Tanrı bilimi felsefe arasında vahdet-i vücud (Panteist) cu mistisizm anlayışına dayanır.» cümlesiyle yapılmış.

Birtek sözcüğün beş ayrı kaynaktan alınmış, beş ayrı tanımını gördük... Tanımları dikkatle inceleyecek olursak kuşkusuz ortak yönler bulabiliriz, fakat her tanımın ayrı bir anlam yarattığı da acı bir gerçek olarak çıkacaktır karşımıza...

Önce sözcüğün kökenini araştıralım: Teozofi, Yunan kökenli Theos —Tanrı—

ve Sephia —Us, bilgi— sözcüklerinden doğar. Türkçede, Tanrı Us'u, Tanrıların Bilgisi, İlahî Us sözcükleri anlamındadır.

H. P. Blavatski, «Theosophical Glossary» (Teozofi Sözlüğü) de: Theosophia sözcüğü karşılığı olarak şu çş anlamları uygun görmüş: «Bilgelik Dini», İlahî Bilgelik». Yine aynı yazar, «Der Schlüssel von Theosophie» (Teozofinin Anahtarı) adlı yapıtında, birinci bölümde: «Teozofi teriminin gerçek anlamı nedir?» sorusuna şu cevabı vermiş: «İlahî Bilgelik (Theosophia) veya Tanrıların Bilgeliği.»

Teozofi sözcüğü ilk kez İsa'dan sonra üçüncü yüzyılda, Yeni Platonculuk'un kurucularından Ammonius Sakkas ve öğrencileri tarafından kullanılmıştır. Yeni Platoncular, «Eclectic Theosophical System» in kurucuları olmuş ve bu sistem çağdaş Teozofinin temel olarak kabul edilmiştir günümüzde...

«Eclectic Theosophy» o yüzyıllarda üç ana kuralı temel almıştı öğretiline. Örneğin :

I) Görünen ve görünmeyen doğanın sonsuz cevheri olan tek bir mutlak'a inanmak.

II) Ölümsüz doğada insanın sonsuzluğuna inanmak. Çünkü, insan Evrensel Ruh'un (Cosmic Mind) doğadaki bir ışması bir görünümüdür.

III) Teurji ya da «İlahî Çalışma» (Theurji, pek eski bir sözcüktür. Bu sözcük içinde eski çağların tüm gizli sırları toplanmaktadır. Çağdaş Teozofi bu alanda yapılan çalışmalarını ikive ayırır : Birincisi, kişinin yüce varlığa ermişlik için, hayatın saflığı ve mutluluğu içinde yaşaması için yapılanı... Diğeri ise, Mediumship ve Kara-Büyük içerisinde yozlaşmasıdır...)

Teozofinin çağdaş anlamda ilk tanımı H. P. Blavatski tarafından konu ile ilgili olarak verdiği çeşitli eserlerde yapılmıştır. Yayınadığı ilginç eserlerle yeni bir dünya görüşünün tanıtıcısı olan H. P. Blavatski, son yüzyılların en büyük İNİSİYE'si olarak kabul edilmiştir. 1865 yılının onyedinci Kasımında Amerika'nın New York şehrinde, Albay Henry Steel Olcott ile THE THEOSOPHYCAL SOCIETY (Teozofî Derneği) i kuran P. H. Blavatski; «SATYAT NASTI PARO MHARMAH» —GERÇEK'ten daha yüce bir din (veya inanç) yoktur,— ilkesini öğretisine temel almıştır.

Çağdaş Teozofî öğretisi üç ana esas üzerinde yükselir :

— İnsanlığın Evrensel Birliği için; ırk, inanç, sex, sınıf ve renk ayırmamak,

— Din kuralları, felsefe ve bilim sınırları ötesinde çalışabilmek,

— Değeri keşfedilmemiş yönleriyle, insan'ın gizli güçlerini araştırmak.

Bugün uluslararası merkezinin Hindistan'da Adyar'da bulunduğu «Teozofî Derneği» nin dünyanın her yanında, milyonlarca insana gerçek Hümanizma'yı tanıtmak ve yaşatmak için kurulmuş şube ve inisiyatörleri vardır.

«Bir Teozof; sompatisi, zekâsı, davranışı ve dışgörünüşi ile evrenselidir...» N. Srı Ram (1889-1973) in Uluslararası Başkanlığı sırasında Adyar'da, 1968 yılı yaptığı bir konuşmasından aldığımız yukarıdaki satırları. N. Srı Ram'ın bu sözünde Teozof'un en güzel ve sade bir cümlecik içerisinde yapılmış tanımı vardır...

Günümüzde Teozofî öğretisi ikili aşama sırası üzerinden yapılır. Genel öğreti, insan sevgisiyle dolu geniş yönlü bir Hümanizma'yı kapsar. Bu devrede Teozofî kültürü teorik bilgilerle geliştirilir... Derneğin öğördüğü öğretinin ikinci bölümünde çok az sayıda üye yer alır. «Esoterik Okul» adı altında yapılan çalışmalara, TEURJI ya da «Fâhi Çalışma» diyebiliriz. Teozofî alanında güçlü İNİSİYE'ler yetiştiren bu okul öğretisinde «Esoterik Buddhizm» in kurallarını esas alır ve İNİSİYE'

ler özel LAMA (Tibet'li Budist Keşiş) lar tarafından yetiştirilirler...

Derneğin genel kuralına, iki sene derrick üyeliği yapıp gerekli Teozofî kültürü aldıktan sonra üyeler «Egoterik Okul» a müracaat hakkını kazanırlar. Ancak, isteklilerden pek azının giriş hakkını alabildiği «Ezoterik Okul» da ilk çalışma Meditasyon ile başlayacaktır.

HELENA PETROVNA BLAVATSKİ

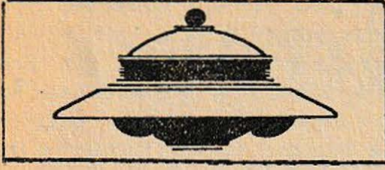
Kimdir? . Teozofî sözcüğünün beraberinde getirdiği bu ismi konuya yakınlık duyan herkesi bilir...

Çinay Rusya'nın Ekaterineslav kentinde, 1831 yılı otuz Temmuz gecesi dünyaya gelen H. P. Blavatski, para-psikolojik güçlerin sahibiydi. Hayatının ilk yirmisekiz yılı kendince pek ilginç geçmiştir. Mutsuz bir evlilik ve uzun seyahatler dışında bu devrede anlatmaya değer bir anısı olmamıştır. Yaşantısını değerli ilginç (!) 1851 yılında Londra'da yirmisekizinci yazgünü, evinin kapısını çalan Tibet'li Guru Morya - M - nin ziyaretini ile başlamıştır.

H. P. Blavatski, 1852 yılında Hindistan, Nepal, Tibet, Mısır, Türkiye ve Amerika'yı kapsayan uzun seyahatler yaparak bazı incelemelerde bulunmuştur. H. P. Blavatski'nin bu seyahatleri 1867 yılına kadar devam etmiştir. 1867-1870 yılları arasında Tibet'te kalmış, Lama'ların kontrolü altında uzun Meditasyon çalışmaları yapmış ve psikik güçlerinin kontrolünü, sınıflarını ve özelliklerini genişleterek büyük bir İnisiye olarak yetiştirmiştir. Yine bu devreler ve sonraki Tibet seyahatleri süreci Himalaya'ların kayıp mabetlerinin gizli dehlizlerinde, yalnız belli bir GURU tepuluğunca bilinen çok eski manuskriptleri inceleme olanağına sahip olmuştur...

Ölümünden üç yıl önce yayınladığı Dünyada geniş yankılar yaratan en güçlü eseri olan THE SECRET DOCTRINE (Gizli Öğreti) nin ana kaynağı KIU-TI'leri ve açıklamalarını yine bu gizli dehlizlerde okumuştur.

H. P. Blavatski'nin Gizli Öğretisi adlı (Devamı sayfa 33'de)

Çağlar Boyu Uçan Daireler

Derleyen : Halûk Egemen SARIKAYA

HİNT MAHABARATA DESTANINDAN :

«Rames'in emriyle şahane araba kudretli gürültülerle göğe yükseldi». «Byima, Vimana'sı (Uzay aracı) ile birlikte güneş parlaklığındaki muazzam bir ışın üzerinde uçtu. Bunun gürlemesi bir fırtınanın gök gürültüsü gibi idi».

VATIKAN'DAKİ VESİKA :

Vatikan Müzesinin eski Mısır kısmı başkanı Alberto Tulli, 111. Tuthmosis, zambana ait bir (fragman) vesika parçası ile geçirmiştir. Bu kral İsa'dan 1500 yıl önce yaşamıştır. Yazı bilgilerini gökten bir «ateş toparlığının» gelmekte olduğunu görmüşlerdir. Bunun nefesi pis kokuyordu. Tuthmosis ve askerleri bu manzaraya bakamadılar: Ateş toparlağı güney istikametine yükseliş gözden kaybolana kadar.

PİRAMIT YAZISI :

«Sen milyonlarca senelik» «güneş gemisini» sivri ucunda duransın. «En eski tanrı Ptah, Memphis'te «parlak bir gök arabasında» görüldü ve ziyaretinden sonra onunla tekrar ufukta kayboldu gitti...».

İZLANDA VE NORVEÇ DESTANINDAN:

İzlanda ve Norveç destanlarında gökte giden tanrılardan söz edilir. İlah Frigg'in Gna adında bir hizmetkârı vardır. İlah hizmetçisini bir atın üstünde ve havalarda kara ve denizlerin üzerinden değişik dünyalara göndermektedir.

HZ. İBRAHİM VE HZ. MUSA APOKALİPSLERİNDE :

«Nesnelerin arkasında ateşten tekerlekleri olan bir araba gördüm ve her bir tekerleğin çevresi gözlerle kaplı idi. Tekerleklerin üstünde bir taht bulunuyordu. Bu taht ateşle örtülü idi. Ve bu ateş çep çevre akıyordu.»

HEZEKİEL PEYGAMBER'E GELEN UFO :

«Ben Kebar nehrinin kenarında iken, vaki oldu ki, gökler açıldı... Ve baktım, ve işte şimalden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parlaklık, ve ortasında ışıldayan madden... Ve onun ortasından dört canlı mahluk benzeri çıktı... Ve her birinin dört yüzü vardı ve onlardan her birinin dört kınası vardı. Ve ayakları düzgün ayaklardı ve ayaklarının tabanı buzağı ayağının tabanı gibi idi, ve cilalı tunç gibi parıldamakta idiler.» (Hezekiel, Bap 1. 1, 4, 5, 6, 7)

«Bunlardan başka canlı olan dört nesnenin her birinin yanında toprak üzerinde bir tekerlek vardı, tekerlekler bir krizolit gibi parlaktılar ve dördü de aynı şekilde idiler. Bunlar öyle yapılmışlardı ki, her biri ötekilerin ortasında bulunuyordu. Bunlar her dört tarafa gidebiliyor ve dönmeğe ihtiyaçları olmuyordu. Gördüm ki, çemberleri vardı ve bu çemberlerde ve bütün tekerleklerde bir sürü göz bulunuyordu. Canlı nesnelere yürüyünce tekerleklerde yanlarında yürüyordu. Canlılar topraktan havalanınca, tekerlekler de yükseliyorlardı.» (Hezekiel, Bap. 1. 15, 19)

Hezekiel Peygamber'in tarif ettiği bu uçan daire ile gelenler kendisine «Ey insan oğlu, ayaklarının üzerinde dur, seninle konuşmak istiyorum» (Hezekiel, Bap. 1, 2) derler ve kendisi ile uzun uzun konuşurlar. Sonra UFO gider ve bunu işe şöyle anlatır. «... ve ben arkamda güçlü bir gürültü işittim, ne zamandır ki, tanrının azametli yerinden kalktı, birbirine değen canlıların kanatları hışırdadı ve tekerlek gıcirtısıyla beraber bunların hepsi muazzam»

zam bir gürültü olmuştu» (Hezekiel Bap. 3 12-13)

MUSA APOKALİPSİ (BAHİS 33)

Lut denizinde geçen yıllarca bulunmuş eserler (Kumran Tex) çok değerli ve hayret edilecek tamamlayıcı bilgiler vermektedirler. Şimdiye kadar hiç bilinmeyen yazılar gene «gök arabasından» gök oğullarından, tekerleklerden ve uçan dairelerin savurdıkları dumanlardan söz etmektedirler. Musa Apokalypse'inde havaya yukarıya, semaya bakar ve orada yaklaşan bir arabayı görür: Bu araba dört tane parlayan kartal tarafından çekilmektedir. Hiç bir yeryüzü yaratığı bu haşmetli nesneyi tarif edemezdi; nihayet araba Adem'e gider ve bu sırada tekerlekleri arasından dumanlar fışkırır.

GILGAMIŞ DESTANINDAN :

Yedinci Levha : Bu levhada bir feza seyahatinin ilk görgü şahidinin tebliği bulunmaktadır. Bir kartalın (bu gerçekte bir uzak aracıdır) pençesinde havada dolaştırılan Enkidu'nun anlattıklarıdır. «Gökyüzünden dünya bir hamur kütesine, deniz ise bir su tancisine benzliyordu».

TİBET KİTAPLARINDAN : HİNT

Tibet kitaplarından, Tanja ile Kantjua'da, tarihten öncesine ait olmak üzere uçan araçlardan bahseder. Ve bunlara «Gökteki İnciler» isimlerini verirler. Her iki kitapta bu bilginin gizli olduğunu ve herkese açık bulunmadığını buldurur. Smaragana Sutradhara'da gök gemilerinden bahseden geniş bölümler vardır. Bu gemilerin ardından cıva ve ateş fışkırır. (Eski yazılarda ateş mutlaka yakıcı ateş manasına gelmez. Çünkü toplanırsa aşağı yukarı 40 türlü ateş nevi sayabiliriz. Bunlar esoterque ve magnetique fenomenlere delâlet eder.)

ARJUNA : HİNT

Mahabarahata destanının kahramanı Arjuna'da, tıpkı Gilgamiş'ta olduğu gibi uzak bir yolculuğa çıkar. Amacı ilahları ziyaret etmek ve onlardan s'lah istemektir. Bir çok tehlikeleri savuşturduktan sonra, Arjuna ilahları bulunca, hatta göklerin ilahı olan Indra şahsen ve yanında Schi olduğu halde onu kabul eder. Ve bu kabul

herhangi bir yerde değil, semavi bir arabada olur. Kendisi beraberce semalarda bir yolculuğa davet olunur.

TANRI RA İÇİN :

Mısırlıların tanrılar alemi de daha az şaşırtıcı değildir. Nil kenarındaki çok eski kavimlerin metinleri de kudretli yaratıklardan, bunların gök kayıklarında dolaştıklarından bahseder. Güneş tanrısı Ra için bir metin şöyle der. «Sen yıldızlara ve aya katılırsın ve Aton'nun gemisini göklerde ve dünyada çekersin, hiç yorulmadan yıldızlar ve kuzey kutbunda batmayan yıldızlar gibi».

GERMEN-WEDEN HİKÂYELERİNDEN:

Bilgin Sturison'un kuzey ve eski Cermen-Weden hikâyelerini ancak İsa'dan 1200 yıl sonra yazdığı halde, bunlar herhalde bir kaç bin seneliktir. Bu yazılarda, genellikle dünyanın timsali bir levha veya topalak olarak verilmiştir. Tanrıların en büyüğünün adı Thor'dur. Manası aşağı yukarı «gürleyen» demektir. Bu gökleri emniyetsiz hale sokan Germen-Wann'ların lideridir.

GILGAMIŞ DESTANINDAN :

Sümer ülkesinde Koyuncuk tepesinde (eski ninive) bulunan 12 seramik levha üzerine yazılmış Gilgamiş destanının üçüncü levhasında şöyle yazılıdır: Tozdan bir buluttan bahseder. Bu tozdan bulut uzaktan gelmiştir. Ve denir ki, Sema kükrüyor, toprak sarsılıyordu, Nihayet Güneş Tanrısı geldi. Ve Enkidu'yu kudretli kanatları ve pençeleriyle kavradı. Hakiki bir hayretle güneş ilahının kurşun ağırlığıyla Enkidu'nun vücudu üzerine konduğu ve bu ağırlığın onun üzerine bir kayanın ağırlığı gibi çöktüğü tasfiri levhada okunur. Bunu yazanlar bir cismin ağırlığının muayyen bir süratten kurşun ağırlığını alabileceğini nereden bilebileceklerdi? Yani uçucuların G YÜKÜ olarak söyledikleri bu levhada da belirtilmektedir.

UÇAN İNSANLAR :

Üzülerek belirtelim ki, ilk batılı misyonerler Oster adasına geldiklerinde üzerlerinde hiyerogliflere benzeyen yazılar taşıyan bulunmuş tabelaları yakmışlar, eski

● Lütfen sayfayı çeviriniz

tanrılara ait külleri yasaklamışlardır. Ve mahîukatı tahrip etmişlerdir. Bütün bu mazarratına rağmen yerlilerin adayı «Kuş insanların Memleketi» diye adlandırmalarından kendilerini vazgeçirememişlerdir. Ve hikâyeler günün anlatıyorlar, «Çok eski zamanlarda, eski devirlerde, uçan insanlar adaya kenmuşlar ve ateş yakmışlardır». Bu hikâye uçan yaratıklara uymalarda vardır. Bu yaratıkların büyük sabit bakış gözleri de hikâyeyi kuvvetlendirmektedir.

HAVA GEMİSİ RÖLİYEFİ :

Rusya'da bir hava gemisi röliyefi çekli bulunmuştur. Bu gemi birbirini izleyen 10 toparaktan teşekkül etmektedir.

ALTIN LEVHALAR :

Ur'de (Kalded'da) bulunan altın levhalar üzerindeki yazılarda insana benzeyen ve göklerden inip rahiplere altın levhaları armağan eden «Tanılardan» söz edilmektedir.

KIZIL ÇİN'DE :

Çin'in Yunan cyaletinin başkenti olan Kun-ming'del roketlere benzer silindirik makinelerin resimleri bulunmuştur. Bunlar semaya doğru yükselirken çörüyorlar. Bu gravürler, bir zelzelede birden bire Kun-ming gökünü dibinden dışarı çıkan piramitler üzerindedirler.

MAHARSIH BHARADWAJA DESTANINDAN : HİNT

Dilimsel nitelikli çeviri :

1 — Bir içsel kuvvetle yeryüzünde, su içinde ve göklerde kuş gibi hareket eden aletin adı «Vimana» dir.

2 — ... gökyüzünde bir yerden bir yere.

3 — ... bir ülkeden bir ülkeye, bir dünyadan bir dünyaya gidebilen.

4 — Bu alete bilim rahipleri Vimana dediler.

5 — Ateşle yok edilemeyen, kırılmayan, parçalanamayan,

6 — ... ve de çökertilemeyen,

7 — ... uçan makinelerin yapımına izin veren sır...

8 — ... uçan makineleri hareketsiz durduran sır...

9 — ... uçan makineleri görünmez kılan sır...

10 — ... düşman uçan makinelerindeki gürültü ve konuşmaları...

11 — ... düşmanın uçan makinasının içindeki imajları yakalayan sır...

12 — ... düşman uçan makinasının yönünü saptayan sır...

13 — ... düşman uçan makinelerindeki varlıkların şuurlarını kaybettiren, makinelerini yok ettiren sır...

RAMAYANA DESTANINDAN : HİNT

«Güneşe benzeyen ve kardoşime ait olan Puspaku arabası yüce Ravana tarafından getirilmiştir. Çok iyi olan bu uçan araç seni istediğin yere kadar götürmeye her an hazırdır. Gökte parlayan bir buluta benzeyen bu araç Lanka şehrinde bulunmaktadır.»

«... beni kaldırarak gökyüzünde uçan bir arabaya götürdü...»

«... Rama ile birlikte gökyüzünde uçan arabaya binerek Ayodhya'ya döneceksiniz.»
«Krali Ravana, Sita'yı gökyüzünde uçan arabasıyla götürüyor...»

«İndra ile tutsaklıktan kurtulan İlahlar, Rama'nın kendi yurduna gitmesi için gökyüzünde uçan arabayı getirmişlerdi.»

«Daha ötede gökyüzünde uçan arabalar bir rüya gibi idiler.»

HİNT DEONA PARVA DESTANINDAN : HİNT

«Uçan araçlar, Vimanalar, daire biçimindedirler ve havada büyük bir itici güç yaratan civa yardımıyla hareket ederler.»

Böylece, Vimanaların içinde bulunan insanlar, çok kısa bir süre içinde çok uzun yol alabilirlerdi.

Vimanalar, pilotun isteğine uyarak, motorun yorunc, eğilime göre, aşağıdan, yukarı, yukarıdan aşağıya, öne, ya da arkaya doğru uçabilirlerdi.»

«Şofakta Rama, Pushpakan'ın kendisine Vivishand'la gönderdiği uzay arabasıyla yola çıkmaya hazırlandı. Bu araba tek başına hareket ederdi: Bilyüktü, zevkli beyanmıştı. İki katıydı, birçok odaları

ve pencereleri vardı. Bayraklarla süslüydü. Havalarda uçarken kulağa hoş gelen bir ses çıkarırdı.»

«Seylan Kralı Rawan düşman ordusunun üzerinden uçup bir çok kişiyi öldüren

bombalar attı. Sonunda Rawan tutsak düğüp öldürüldü ve uçan arabası Hintli Reis Ram Chandra'nın eline geçti. Chanera, Hindistan'ın başkenti Adjudhia'ya kadar bu arabayla uçtu.»

RUH ve MADDE Yayınları

CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAP VE NOTLAR :

KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ	7,50 TL.
İPNOTİZMA, MANYETİZMA, TELKİN : E. Arıkdal	20.— TL.
ŞUUR PROJEKSİYONU : M. Kiraz	7,50 TL.
ZİHİNSSEL TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ	7,50 TL.
ALLAH (B. Ruhselman: Özet).	5.— TL.
METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal	10.— TL.
METABİYOLOJİ : M. Bilge	20.— TL.
HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge	13.— TL.
HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme	7,50 TL.
RUHLAR KONUŞUYOR : Afif Yesari	7,50 TL.
RADYESTEZİ . M. Barbanell (Teksir)	5.— TL.
SHANKYA VE YOGA : Özel Çalışma (Teksir)	5.— TL.
RUH VE MADDE ÇİLTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;	30.— TL.
12, 13):	40.— TL.
RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE	
HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)	7,50 TL.
MUKADDERAT VE İCABAT ÖZETİ (Teksir)	7,50 TL.
MİSTİK TENEFFÜS VE KONSANTRASYON (Teksir)	5.— TL.
POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye	5.— TL.
YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.	10.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul

Metapsişik Terimler Sözlüğü

Bağı başına bir bilgi kaynağı olarak kendisinden yararlanabileceğiniz bu sözlüğü ödemeli olarak P.K. 1157'den isteyiniz.

Baskısı sınırlıdır.

Fiyatı 10 TL. dir.

Ruhsal Bilgilerin Sorun Çözücü Niteliği

Erol MUTLU

Psikolog

Ruhi bilgilerin problem çözücü vasfı bulunmaktadır. Çok büyük, âdeta çözülemez sanılan meselelerle karşılaşınca, eğer ruhi bilgilerle mücehhez olunursa, şahıs veya şahıslar panğe uğramazlar. Çünkü böyle kişiler önce problemin ortaya çıkış sebebini araştırırlar. Demek ki, ilk defa sorulacak soru: «Bu problem nasıl çözülür?...» olmayıp, «Bu problem niçin karşımıza çıkmıştır?...» olmalıdır. Problemi sâdace hemen çözmeye çalışırsak, asıl amacı anlamaya çalışmazsak belki bunu çözeriz fakat biraz ötede daha zoru ile karşılaşırız. Bu niçin böyle olmaktadır? Çünkü problemlerin veya güçlüklerin karşımıza çıkması bizim o güne kadarki tavrımızın değişmesi için yapılmaktadır. Fakat bu esas amaç, ancak ruhi bilgiler edinilmekle anlaşılabilir. Sâdece maddî bilgileri öğrenen şahıs asla hakikî yerumu yapamaz. Bâzan çok yanlış olarak ruhi araştırmalar, hergünkü yaşantılardan ayrılır. Niçin artık ruhi konularla uğraşmıyorsun? diye sorulunca hergünkü konular, daha doğrusu, günlük meşguliyetlerin ortaya çıkarttığı problemlerin çözümü ile uğraştığını söyler. Ama, bu problemler, çözüm için bilgi isterler. Acaba öğrendiği maddî bilgiler, bunun için yeterli midir?

Ruhi bilgiler veren dergi ve derneklerin amacı, şahısları günlük hayattan ayırıp tıpkı dinlerin cenneti gibi hayali bir âlemde ızdırapları birkaç saat unutturmak değildir. Tam aksine onlara yardım edecek bilgileri verip güçlükleri atlattıklarını sağlamak. New York şehrinde bir adam Millî Piyango bailyi yapmaya karar vermiş. Nasılsa birçok defalar sattığı biletlere büyük ikramiye çıkmış. Hâtıraları çok düşündürücü... Ben bu meslekte çok büyük ızdırap çektim. Çünkü zengin olan

müşterilerim, büyük ikramiyeyi alınca, hayatın bütün güçlüklerinin bittiği hissine kapılıp, o güne kadarki mahrum yetlerinin intikâmını aircasına çalgın bir sefahat hayatına başlıyor ve hiçbir yeni iş tutamadan parasını sarfedip bitiriyordu. Bunların hazin sonları beni çok çok üzdü. Mesleğimi bırakıp gömlek satıcılığına başlayacaktım. Fakat bu problemden kaçmak olacaktı. Sonunda ikramiye çıkacak müşterilerimin sonradan sefil olmamaları için yatırım plânları ve nasihatlar hazırladım. «Sözlerimi tutan birçok talihli müşterilerim, eskiler gibi azınlık yapmamakta ve mesut olmaktadır.» Denebilir ki, işgüzarlık etmiş. Onun vazifesi sadece bilet satmaktır. Mâdem bu kadar akli varsa, sattığı biletleri kendi aısın da, çıkarsa, bu projeleri kendisi tatbik etsin görelim... Fakat bu kısır bir görüştür. Ruhi bilgiler alanlar biletçiyi takdir ederler. Vazife çoğu zaman insanın esas mesleğindeki görevini aşar. Ceza usul kanunlarında: «Kaçan bir ağır suçluyu herkes yakalayabilir» der... Bu kanun, herkese suçluyu yakalama selâhiyetini ve vazifesini niçin vermiştir? Herkes polis midir? Şüphesiz değildir. Ama bir ruhi bilgi ile kanun yorumlanırsa, kanuna hak verilir. Çünkü cemiyetin selâmeti yalnız devlet memurlarının görevi değil, cemiyetin ferdi olan «herkesin» de vazifesidir. Kaçın efendim. Ben polis miyim, karışmam. Karışmadım diye beni hâkim cezalandırmaz. Evet hâkim cezalandırmaz ama... İşte burada ruhi bilgî varsa (yukarıdan) «manevî yukarıdan» çekinirsin. Görmedim. duymadım, bilmiyorum. demek kolaydır. Ama yukarısı!... Vazifem değildir. Sözümlü söylemek kolaydır. Görüldüğü gibi ruhi bilgiler insanı günlük hayattan ayırmaktadır.

Ruhi bilgiler edinen kişiler, çok, ama çok nadir ruh çağırma ediseleri yaparlar. Bunun sebebi edindikleri ruhi bilgilerle dünyevi problemlerini çözebilecek ve hergünkü hayattaki güçlüklerin ne demek istediğini yorumlayabilecek seviyeye gelmiş olmalarıdır. Ruhi bilgi edinenler karşılıklı anlaşma yolunu tercih etmektedirler. Amerikan Üniversitelerine okültizm dersleri konulunca nümayişler ortadan kalkmıştır. Çünkü öğrenciler, daha üstün bir idrak sagibi olmakta ve bağırıp çağırma yerine karşılıklı anlaşma yolunu tercih etmektedirler. İşveren ile ihtilafa düşen Sendikalar, müzakereyi sürdürürlirler de; kesip greve de gidebilirler. **Bütün müzakere kapılarını denemeden greve giderirse, sonuçta kendileri zararlı çıkarlar.** Binlerce işçiyi yok yere yömüyesinden etmekle kalmaz, boğu boğuna Sendikanın birikmiş parasını dağıtır. Saldırgan devletlerin durumu, yani sonları da, çok defa işler acısıdır. Büyük devlet adamları bunların sonunu görerek acırlar. Atatürk 1936 senesinde Hitlerin sonunu görmüştü. Gnl. Mac Arthur dahi: «Almanlar yine harp çıkarıp yenilecekler» demişti. Demek ki, ruhi plânların aksine hareketler, insanları başarıyla yapmaktadır. Bazı genel ruhi prensipleri tekrar yazıyoruz. Atatürk gibi büyük insanlar bunları tatbik ederek milletlerini tehlikelerden korumuşlardır.

1 — «Sulhçu olmak. Harbi durdurmasını bilmek.» Meselâ Atatürk kendi doğduğu şehir olan Selânikî almaya kalkışmayı, şerefli bir sulhu herşeyden üstün görmüştür. Halbuki Napolyon ve Hitler ihtiraslarının kurbanı olmuşlardır.

2 — Problemin niçin çıktığını, daha doğru bir ifade ile problemin (yani güçlüğün) ne demek istediğine bakmak lâzımdır.

Problemler karşısında ümitsizliğe düşmemek de gerekir. Kur'andaki: «Biz kimsenin sırtına, taşıyamıyacağı yük yüklemeyiz», Âyeti, insanlara ışık tutmaktadır. Cehitsiz gayretsiz yardım isteme durumu ile problemler çözümez. Farzedelim bir fakülte öğrencisi sene içinde hiç açmadığı bir ders kitabının hacmi karşısında paniğe

uğramış olsun. Bu öğrenci şüphesiz ki, hemen bu kitabı okuyup anlayamaz. Anlayamadığı için bırakırsa probleminden kaçmış olur. Onun yapması gereken gay, anlamadığı halde kitabın başından başlayarak tek tek okumasıdır. Görecektir ki, kitabın ortalarına geldiği zaman anlayışı artmış ve kitap ona hitap etmeye başlamıştır. Ruhi bilgiler insanları zengin yapmanın yollarını öğretmekten daha fazla, fakirlik ve zenginliğin birer imtihan olduğunu gösterirler. Şahıs para sıkıntısından bunalmıştır. İş artık onu tatmin etmemektedir. Nasılsa bazı ruhi bilgiler edmiştir. Birden aklına şahane bir fikir gelip bütün sıkıntılarını unutturur. Mâdem ki, üst plânlara ve bedensiz idareciler vardır. Artık kendisi de onların varlığını kabul ettiğine göre maddi sıkıntılarından kurtulacaktır. Fakat bu şahsın unuttuğu nokta; maddi sıkıntılarını başarı için bir itici kuvvet olduğudur. Çörçil, hatıralarında, maddi sıkıntı sebebi ile ve Montekar'io kumarhanelerinde bütün servetini kaybettiği için siyasete atıldığını yazmaktadır. Elektrikle dönen rulet Çörçil'in seçtiği numarada dururuse idi bugün 2. ci dünya harbi kahramanı W. Çörçil'in heykeli Londra'da bulunmayacaktı. Kur'anda: «Sizin felâket saydığımız nice olaylar vardır ki, esasında sizin hayrınızdır. Ama, onu siz bilemezsiniz» denilmektedir. Hızır İlyas Hz.'nin, saf insanı şaşkırtan bir sürü hareketi sonunda ortava, mutlu bir durum çıkar. Trafikte çok güzel bir kural vardır: «Yersiz ve işaretlessiz âni şerit değiştirmek yasaktır.» Bu kural, işinden bıkip başka işe geçmeye çalışanlara da ışık tutabilir. Kimse sizden, mevcut işinizde bütün ömrünüzce kalmanızı istiyemez. Ama acaba şerit değiştirmek için gerekli hazırlığı yaptınız mı? Aksi taktirde doğacak faciadan üst plânları mesul tutamazsınız. Trafikte âni şerit değiştirenler hayatlarını bile kaybetmektedirler. Şahıs mevcut eşii ile geçinememekte hemen boşanmaya kalkmakla problem çözeceğini sanmaktadır. Sonuç ekseri hallerde çoluk çocuğun perisan olması ve yeni esin de hiç de eskisini bırakacak kadar üstün bir

● Lütfen sayfayı çeviriniz

insan olmadığının anlaşılmasıdır. Şahıs, bu-
radaki tahsilini bırakıp cenebi memleket-
lerde iş tutmaya gider. Sonuç: İş hayatın-
da başarılı olunsa bile, yüksek tahsili ya-
rım bırakmanın bütün hayat boyunca sü-
recek buruk acısıdır...

Şahıs mevcut görevinden istifa edip
adaylığını koyar. Parlamento üyesi seçile-
mezse eski görevini de kaybeder. Hayatı
bakalım tekrar eskide girebilmek için
gayretler...

Biz, bu sözlerimizle, hiç kimsiye şerit
değiştirmeyin demiyor, sadece trafik ku-
rallarına, günlük hayatta da riayetin, he-
le problemlerin konuş sebebini araştırma-
nın, yani teemmülün ne derecede iyi bir-
geç olduğunu sadece hatırlatıyoruz. Eğer
yapabilirlerse ve mutlu olurlarsa yeni çö-
lemleri ile evlenmelerini kutladığımız gibi,
gene başarılı teşebbüsleri ve yeni görevle-
rini de kutlarız.

Fakat kısa zamanda çözüldü sanılan
problemler, eğer çözümde vicdan çizgisini
çığnemişse, birgün insanın karşısına tek-

rar çıkabilir. Bütün problemleri çözecek,
genel bir formül yoktur. Her problemi
tek tek düşünmelidir. Genel kurallar ol-
mamakla beraber, ortaklaşa bütün insan-
lar için geçerli bazı esasları şu şekilde sı-
ralayabiliriz:

1) Maddi bilgilerle yetinmeyip, mâne-
vi bilgiler de edinmelidir.

2) Sadece kendi aklınıza güvenmeyip,
problemlerin çözümünde istişare unsurunu
ihmal etmeyiniz. Bu istişare önce dünyevi
olsun. Güvendiğiniz kimselere danışın.
Eğer buna rağmen gene çözemeyerseniz, an-
cak o zaman mânevî istişare yolu açıktır.

3) Hiddet, kin, gurur, korku, panik,
nefret ve şiddetli heyecana kendinizi kap-
tırmayınız. Bunlar aklın perdeleridir.

4) Yumuşaklığı denemeden birden
sert tavır takınmayınız. «İyi söz yılanı
ininden çıkarır», sözü boşuna söylenme-
miştir.

5) Mâzide yapılan hatalar ve kaçırıl-
an fırsatlar için çok üzülmeyiniz. Bu
hatalardan ders alıp onları tekrar etme-
meye çalışınız.

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,

Okuyunuz,

Okutunuz...

Severseniz dostlarınıza tavsiye ediniz.

Teozofi Nedir ?

(Sahifo 25'den)

yapıtında yorumuna girdiği DZYAN'lar ana metin olan KIU-Tİ'lerin sadece küçük bir bölümüdür. Tamamını açıklama olanağını belki hiç kimsenin yaratamayacağı KIU-Tİ'ler binlerce yıllık el yazmaları olup çağımız ötesi bir uygarlığın bilgilerini ihtiva ettiğine inanılmaktadır!...

H. P. Blavatski, «Two Books of The Stanzas of Dzyan» (Dzyan şiirlerinin iki kitabı) adlı yapıtında KIU-Tİ'leri şöyle sınıflar :

I) Yedi Gizli Cilt,

II) Ondört Ciltlik Yorumlar - Açıklamalar ve İnisiyeler için Sözlükler,

III) Otuzbeş «Exoterik» kaynaklı cilt.

Gizli Öğretci'nin esasını teşkil eden DZYAN'lar ise ikinci sınıfın, ondört cildinin sadece ilkidir!...

Düşünmeye değer bir sorun; ciltli ciltlik el yazması eser vardır Tibet'te Ve biz tek bir cildinin açıklamaları karşısındaki gışkınlığımızı senelerdir gizliyemiyoruz... Ve büyük bir Yunan düşünürü ağzından soruyoruz: «**QUID ES VERITAS?**.. (Gerçek Nedir?...)»

İPNOTİZMA MANYETİZMA VE TELKİN

Mevcudu kalmayan bu demirbaş eseri Cemiyet olarak güçlükle temin ettik. Okurlarımıza bir hizmet olarak sunduğumuz bu «el kitabını» 20 TL. fiyatla satmak zorunda kalmış bulunuyoruz. Az bulunur olması, çok talep karşısında eski fiyatını etkilemiştir.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ. P.K. 1157 — İSTANBUL.

ŞUUR PROJEKSİYONU

Astral Seyahat ya da Deneysel Dedublüman olayını şahsen denemek isteyen, öğrenip bilgi edinmeği arzu edenler için Metin KIRAZ'ın hazırladığı bu pek değerli ve ülkemiz için biricik eseri

**YAYINLADIK. Fiyatı 750 kuruş
P.K. 1157'den ÖDEMELİ İSTEYİNİZ.**

İçinde yaşamakta olduğumuz şu dünyaya tehlikeli bir yerdir; hiç bir normal insan, hesapsız korku ve endişelere rastlamadan hayatla karşılaşamaz. Bunlar, ne olacağı önceden belli olmayan bir dünyada vatandaşlık hakkı olarak ödediğimiz meblâğın bir kısmıdır. Bununla beraber mademki korku ve endişelerle karşılaşmak normal bir haldir; süzün ve huzurun düşmanı olan bu hisleri hükümümüz altına almak da mümkündür. Bertrand Russell: «A Free Man's Worship» (Hür Adamın İbadeti) adlı eserinde diyor ki, insanın en büyük zaferi, muhtelif tehditler ve korkunç değişikliklerle dolu bir dünyada ra-

de yok etmiş oluruz; çünkü korku çok ke-re büyümeyi teşvik eden ve ihtirasa sevkeden muharriktir.

Hakikat şu ki, insanoğlu, insan olmak için korku ve endişe pahasını ödemelidir. Kır canavarı hayvani korkuyu bilir, fakat yalnız insana vergi olan hislerden, hayal kuvveti ve mantık nimetinden tamamen muaf'tır. İnsanlığımızın yüksek paha etiketi, hayvanlar hilâfına olarak, bizi ağrı ve tehlike hislerine ve şuurlu hayat ihtişamlarına mâruz kılan hassas sinir uçlarına ilîşiktir (kabuklarla silâhlanmış yengeç böyle degildir). Vakit vakit şu insan talihine isyan eder ve duygulardan mah-

KORKUNUN BİR ÇOK MASKELERİ VAR

● J. L. LIEBMAN ●

sanet ve iç sükûnuna nall olabilmektir.

Bir bakıma, insanın korku kabiliyeti bir nimettir. Bizi tehdit eden bombalar, hastalık mikropları, içtimai veya ahlaki tehlikelere karşı bizi ikaz eden bir korku mekanizması ile mücehhez bulunmasaydık, bu dünyada hiç yaşayamazdık. Bereket versin korkmasını biliyoruz; çünkü nice korkunç nesnelere ve düşman kuvvetleri vardır ki, hepimizin de bunlardan kaçınmasını veya bunları alt etmesini öğrenmemiz icap eder.

İnsan medeniyetinin bütün ihtira ve icatları, bir mânada, korku ve endişelerimizin mahsulüdür. İnsanlar karanlıktan korkuyorlardı. Ateş sanatını ve elektrik sırlarını keşfettiler. İnsanlar ağrıdan korkuyorlardı; o korku, tıbbın anası oldu ve cerrahlığın, uyusturucu ilaçların ve tedavinin sayıya gelmez keşiflerine yol açtı. İnsanın korku kabiliyetini kaldırarak olsak, onun büyüme ve ilerleme kabiliyetini

rum çift kabuklu hayvanlara gıpta ederiz; fakat bize bu yolda intihap kudretli verilecek olsa, hassas sinir uçlarının kesilip korku hissinden kurtulmayı tercih edecek pek az kimseler bulunur; çünkü böyle bir ameliye bizi sevgi, iştihak ve sadakat hislerinden mahrum eder. Endişeye karşı hassasiyetimiz, begeri inkişafımızın, hayal ve rüyalarımızın ana toprağıdır.

Hakikatte insanların mizacı çeşitlidir. His derilerimizin kalınlığı başka başkadır. Bir takım soğukkanlı insanlar, altında çökmeden çok ağır bir yük taşıyabilirler; bir takımı var ki, akıl muvazenelerini muhafaza etmek için âsap gerginliği bakımından yükleri hayli hafif olmalıdır. Aynı zamanda şunu da hatırla tutmamız lâzımdır: Çok kereler en korkak insanlar en yaratıcı şahsiyetlerdir. Lincoln ve Dostoevsky, bütün hayatları müddetince iç sıkıntısı nöbetlerine mâruz kalmışlardır; halbuki, hayat yolunda korkusuzca ve serbest-

çe seke seke, oynaya oynaya gider gibi görünen «neşeli kimseler» in hepsinden ziyade insan ırkına fayda temin edecek işler başarmışlardır.

Şu halde, hiç bir umumî müşahede, bütün beşeri vak'aları birden gözönüne koyamaz. Fakat şunu iddia etmek doğru olur: Bütün insanlarda istisnasız olarak —yahut da yalnız deliler ve akılca inkişaf etmemiş kimseler müstesna— korku hissi vardır. Örnekler başka başkadır; korkuların aldığı şekil ve biçimler çok çeşitlidir fakat esas itibariyle her erkek ve her kadın, muhtelif derecelerde, suç hisleri duyar, ağrıdan korkar, yalnızlıktan hüznü duyar ve emniyet verici şeyler arar. En derin iç duygularımızı açığa vurmaktan çekinmek, teamül maskelerinin arkasına saklanmak itiyadıdır ki, bütün beşer ırkını birbirine bağlayan umumî endişe kardeşliğini tanımamıza engel olmaktadır.

Tabii mâkul olan ve olmayan korkular arasında fark vardır. Mâkul korku, maddî veya sosyal hakikî tehlike karşısında duyduğumuz korkudur. Askerlerimiz harbe girdikleri zaman korku duyuyorlar; bu korkunun kendisi, adrenalin ifrazatını çoğaltıyor, bedeni ve zihni enerjilerini topluyor ve önlerine çıkan objektif korkuyu hüner ve başarı ile karşılamaya muvaffak oluyorlar. Korkmasını bilmiyen asker, hem kendi şahsı, hem de arkadaşları için bir tehlike teşkil ediyor. **Korkuya rağmen askerlerimizin** karada, denizde ve havada vazifelerini başarı ile görmüş olmaları, insanın, kendine verilmiş olan beşerî hususiyetleri yığıtçe gaycelere sarfetmek kabiliyetine bir delil daha teşkil eder.

Bu, günlük hayatta da böyledir. Bedeni ağrı çekeriz. Korkumuzdan hemen hekim'e koşarız; bizî ikaz eden ağrı âlametî, dîşmanımız değil, dostumuzdur. Bütün dünya bugün atom bombası felâketinden korkmaktadır ve arz küresinin her yerindeki insanlar, bu müthiş keşfin inkılâpçı neticelerinden korkuyorlar. Atom enerjisinin dünyaya şâmil bir sıhhat ve refah vasıtası yerine dünyayı yıkan bir silâk olarak kullanılacağı korkusu realistik, hattâ zarurî bir korkudur; bilhassa, zamanımı-

zın sosyal ve ekonomik tehlikelerine galip gelmek için yeni yeni tâbiyeler husule getirmeye yarar. Bu halde, bazı korku ve endişeler zarurîdir, makbuldür, ferdin ve topluluğun yeni refah çarelerini uyandırıcıdır. Sağ kalma ve ilerleme hâdiselerine karşı lâkayt olmayan kimse, bu hislerin yok edilmesini arzu etmez.

Bizi donduran, kifayetsizleştiren, hepimizin de ayak altına almak istediğimiz sakat ruh hâletini artıran aşırı korkular ve asabi endişeler ve kuruntulardır. Beden sıhhatimizi tanzim eden endocrine glandularının muayyen miktarda ifrazata ihtiyaçları vardır; bunun gibi akli hayatımızda da muayyen derecede endişe, normaldir ve sıhate âlâmettir. Fakat aşırı ve nörotik korku ifrazatı bütün tabiatimizi bozar ve biçimsizleştirir.

NÖROTİK KORKU NEDİR?

Normal korku ile nörotik korku arasındaki farkı, Sigmund Freud, çok iyi tasvir ediyor. Bir Afrika ormanında bulunan kimse haklı olarak yılanlardan korkabilir. Bu, normal ve koruyucu bir histir. Fakat birisi durup dururken, oturduğu evin içinde, halının altında yılan var diye korkmaya başlarsa, bu korkunun anormal ve nörotik bir hal olduğunu hemen anlarız. Kendi korkularımızı, Freud'un bu ölçüsüyle ölçebiliriz. Harp zamanında bir Polonyalı kadının, çocuklarını ağıhtan ölecek diye korkması normaldir; fakat zengin bir Amerikalı kadın kalkıp yaz hançeme gelir, «çocuklarım gıdasızlıktan ölüyorlar,» diye sızlanırsa, bu korkunun sakat ve nörotik bir gölge olduğunu ve kadının ruhundaki suç, korku ve nefrete dayandığını düşünürüm.

Korkularımızın çoğunun esası bunlar değil mi? «Şahsî endişe» adı altına gelen birçok korkuları tetkik edecek olursak, çok kereler bunların, halı altına saklı sanılan yılanlar gibi olduğunu görürüz. Bazen sıhhatimizi merak eder, kendim'zi kuruntuya veririz. Kalbimizi, ciğerlerimizi, tansiyonumuzu, uykusuzluk hallerimizi merak ederiz. Elim'iz nabzımızda, her harekete bir mâna, her şeyi hastalık ârazi

● Lütfen sayfayı çeviriniz

farzetmeğe başlarız. Sihatimizi merak etmiyorsak, bu sefer şahsiyetlerimiz hakkında kuruntuya düşeriz. Kendimize itimadımızı kaybeder, bir emniyetsizlik hissi-ne düşeriz; kendimizi başkalarından aşağı görür, muvaffakiyetsizliklerimize, ağlar, ve kıymet verdiğimiz kimselerin nazarında hakir ve değersiz bulunduğumuzu zannederiz. Hayatımız bir ruhi karanlığa düşer ve ruh sıkıntımızın bulutları, ibadet ve dostluklarımızı, sevgi ve aile güncümüzü karartır.

Kendi gahsımız için üzüntülerimiz, muvaffakiyetsizliklerimiz ve emniyetsizliklerimiz, çok kere bize en yakın ve en sevgili olanlara doğru çevrilir; bizden uzak bulunan kardeş, koca veya çocuğumu-zu —ki, bunlar bâzı hususlarda bizim kendi şahsiyetlerimizin genişlemiş şeklidir— merak ettiğimizi zannederiz. Çok kereler harici sebeplere hamledilen sıkıntı ve kuruntu hallerinin asıl kökleri, insanın benliğinin derinliklerinde bulunur.

Tabii korkularımız çeşitli kılık ve şekillerde kendini gösterir. Bâzan aklı fobilerin ve başka vaziyetlerin kılıfına girer; meselâ, yüksek yerlerden ve kapalı odalardan korkmak gibi. Bugünün psikolojisi, çocukluğun karanlık hücrelerine ışıklar saçıyor ve korkularımızın asıl menşecini aydınlatarak birçok insanların neden korku içinde yaşadıklarını meydana çıkarıyor; neden bir takım kimseler bâzan yalnız kalmaktan korkuyorlar, bâzan da, başkalarının arasına karışmaktan korkuyor ve ayrı kalıyorlar; daha başka dakikalarda bir sevgilinin teveccühünü veya bir arkadaşın hürmetini kaybetmekten küçük düşmekten, reddolunmaktan ve foyası meydana çıkmaktan korkuyorlar?...

Sevgi korkusu bâzi kadınları, donuk mermer heykeller haline kor. Muvaffakiyet korkusu (evet, birçoklarımız muvaffak olmaktan korkarız) bâzi insanları içki yoluna veya Don Juanizm'in heder edici yoluna sevkeder. Karl Menninger, «Man against Himself» (Kendi Şahsına Karşı İnsan) adlı harikülâde eserinde, iddia ettiğine göre, bu zamanın adamı, uygunluk ve başarı sahasına muvaffakiyetle girmesine

engel olsun diye, çok çapraşık olan korku tuzakına girer, ruhuna korkular yükletir, onu suçlu çıkaran kuruntuların yükü altına girer; niçin? Sadece bozguna uğramak için!...

Çok kurnazlıkla, korkularımız, bâzan bedeni ağrı kıyafetine girer. Harikülâde bir ilim olan «psikosomatik» hekimlik şu keyfiyeti meydana çıkarmıştır: Âdi nezleden tutunuz da, insanı sakat eden arterite varıncaya kadar bir alay hastalıkların kökü çok kereler insanda yerleşmiş korkularda bulunur. Tabii, artistler ve romancılar bu keyfiyeti çoktan keşfetmişlerdir. Thomas Mann'ın «The Magic Mountain» (Sihirli Dağ) adlı epik şiirinde nice nice fazla hassas ve korkak kimselerin bâzan ameli hayat mücadelesiyle karşılaşmadansa, verem hastalığına sığındıklarını gösteriyor. Hasta olmak cesur olmaktan çok kolaydır! Birçok kronik hastaların zevkle tahammül ettikleri nörotik korkunun gizli şekilleri olduğunu da öğreniyoruz.

Görünüşte muvaffak olmuş bâzi iş adamlarının hayatlarına korkunun kurduğu kamufleaj daha da kurnazcadır. İşte hepimizin tanıdığı bir adam —parası var, ticarete pek usta. İtibarı fevkalâde, herkesin ona itimadı var— yâni, kendinden başka herkesin! Bu adam hiç bir zaman kendi benliğiyle barışık değildir ve kendi başarılarının hakiki olduğuna inanmıyor. Kendisini tehdit eden muvaffakiyetsizlik seline karşı gelmek için, durmadan yeni setler yapmaktadır. Vaktini, enerjisini, ustalığını, malî muvaffakiyette koşmak yolunda sarfetmektedir. Görünüşte, her hususta muvaffak olan bir adamdır. Halbuki iç âlemine bakarsanız, korkaklık ve muvaffakiyetsizliğin ta kendisidir.

Niçin? Çocukluğunun bir zamanında, kendisine küçük ve kudretsiz olduğu fikri verilmiş. Büyüklerin gözünde bir ehemmiyet kazanmak için, çocukça bir teşebbüse girişmiş ve bozulmuştur. Büyükler, onun emeklerine gülmüşlerdir. Büyükler bu gülmeleri unutmuslardır, fakat çocuk unutmaz. Bu ilk kuvvetini tecrübe teşebbüsüne bütün itimadını bağlamış ve babasına, anasına, kardeşlerine kabiliyetini göster-

mek istemiş. Halbuki neticede ona muvafakıyetsizliğe uğramış bir zayıf mahlûk olduğu anlatılınca, büyüklerin gülme sesi, küçümsemeleri ve memnun görünmemeleri onun dünyasını yıkmıştır. Bu, çocuğa bir darbe olmuş, ve kendini onun tesirinden bir daha kurtaramamıştır. Büyüyüp iş hayatına atıldığı zaman, daima ticaret teşebbüsleri, işi bozulacak diye düşünmüş, daima kendini mahvedecek olan baltanın düşmesini beklemiş, kendi kudretine hiç inanmamış. İşte seneler geçtiği halde, şimdiki emniyetsizlik hissini sebebi budur. Şimdiki aşağılık duygusu, olgunluk hayatında da durmadan tekrarlanan çocukluk korkularının hikâyesidir.

Karen Horney bize ruh sıkıntısı çeken bir kadının halini anlatıyor: Kadının kendisini seven bir kocası, iki güzel çocuğu, iyi ahbabları ve güzel bir evi vardır. Bütün bunlara rağmen kadın, ümitsiz bir ruh sıkıntısından muztarıptır. Bu kadına: «Bütün bu halin hayaldir. Bu sırf senin kendi kuruntun» demek çok mânâsız olur. Bu halin sadece kuruntu olduğu muhakkak; yalnız asıl mesele şuradadır: Kadının aklında neden böyle kuruntu var?

Bunun cevabı ancak kadının seciyesinin iplikleri hayat tecrübesi makarasına sarılmağa başladığı ilk zamanlara dönmele mümkündür. Bu kadın, kabiliyetli ve egosantrik bir annenin ve meşgul, mesleğine dalmış hokim bir babanın kızıdır. Kendinden üç yaş büyük bir erkek kardeşi vardı. Onun dünyaya gelmesi, ailesi tarafından hiç de hoş görülmemiştir. Bu çocuğun doğması, annesinin ayağını bağlamış, içtimai faaliyetlerine sakte vurmuştur. Tabii, çocuğa bunu söyleyen olmamıştı, fakat yavrucak, evdeki bu havayı iyice seziyordu. Anne ile oğul arasında çok yakınlık vardı, bu küçük kız da onların arasına karışmağa çok uğraştı. Sessizce ve kendileri de farkında olmadan onu reddettiler, çocuk bunun acısını duydu ve bu acı onda hayata karşı büyük bir öfke uyandırdı. Bu öfkeyi fırtınalı tezahürlerle etrafına anlatmak istedi. cezava çarptı. O zaman anladı ki, öfkesini, içindeki acı hissetti çizilemeden kimse-den sevgi eseri gör-

miyecek. Bunun üzerine kendi kendini uysal, yumuşak bir küçük hanım haline soktu ve alienin gönülsüz rızasını kazandı. Ancak o zaman annesi ile ağabeyisi, müşterek sevgi sofralarının kırıntılarını ona lütfetmeğe başladılar. Kız kendi asıl tabiatını sahteletirdi, kendini başkalarına muhtaç, mürai, hizmete yarar bir şahsiyet haline koydu, daima asıl hislerini saklayarak ve hakiki olmayan bir çehre göstererek... İlk genç kızlık, sonra da olgunluk yaşına hep böyle psikolojik sahte bir hayatla geldi. Kendine has kabiliyetleri yok değildi. Fakat bunları meydana koymağa korkuyordu, hayatının ilk yıllarındaki teğöbbüslerinin neticesinde çıktığı acı ve ısıtırların tadı damağında kalmıştı. Böylelikle, bu kadının hayatının derinliklerinde, çocukluğundan beri hapsedilmiş ve hiç ifade bulmamış öfke ve hınc yılanları çöreklenmiş kalmıştı. O bunlara gündüz ışığıyla bakmaya hiç bir zaman cesaret edememiş; şimdi de ifadesiz kalmış bu öfke yılanları onu zehirlemeğe muvaffak ve bu ruh sıkıntısı nöbetlerine sebep olmuşlardı.

İşte, size başka bir kadının portresi : Bu kadında korku, ruh sıkıntısı şeklinde değil, bedeni hastalık kılığında görülür. Dört yaşında iken annesini kaybetmiş olan bu kadın, yaşlı bir büyük annenin elinde büyüdü. Büyük anne sert ve şirret bir kadındı. Çocuk bundan çok korkuyor fakat öfkesini açığa vurmağa hiç meydan bulmuyor. Çok sıkı bir disiplin altında büyüyor; sevgi ve takdir görmek için içi yandığı halde, bunları hiç ifade edecek fırsat bulamıyor. Bu hayattan kaçmak için erken evleniyor, kötü bir adama düşüyor. Orada da hakiki bir sevgi bulamıyor. Rurunda, hiç bir zaman tatmin olunmamış sevgi istiyakı ile hapsolünmüş ve ifade bulmamış öfke ve dargınlık hisleri arasında durmadan devam eden iç harbi yüzünden, henüz otuz yaşlarında iken tansiyonu çok yükseliyor.

Olgun hayatta yolumuza çıkan korku ve endişelerle karşılaştığımız zaman,

☪ Lütfen sayfayı çeviriniz

psikiyatri bize bunlarla, önce hiç gözümüzü karpmadan yüz yüze getmeyi ve şu keyfiyeti kabullenmeyi öğretiyor: Çocukluk devresi bir çöküştür ve çöktükten arkamızda bırakmış olduğumuz bir takım kusur ve yanlışlıklarımız için bizden döne döne bacaklar. Başka tabiriyle, öğrenmeliyiz ki, cemiyet mahkemelerindeki suçlar için bir «tahdidat kanunnamesi» olduğu gibi, ruhun korku ve endişeleri için de böyle bir kanunname vardır.

Emniyetsizlik ve aşağılık hislerinin birçoğu, gerçekten kusuru ve aşağı olduğumuz bir zamandan kalmaz. Çocuğun aciz hissi hayali değildir; odanın bir yanından ötekine giderken tutamak bulamaması, yataktan yuvarlanması, açık, ağrı ve yalnızlık duyduğu zaman meramını anlatacak dil vasıtasına mâlik olmaması gibi... Çocukken gerçekten aciz ve zayıftık. Bizim acizimizle büyükler dünyasının kuvveti arasında geniş bir fark olduğunu biliyorduk. Halbuki şimdi kendimize büyümüş olduğumuz için, böyle korkulara mahal yoktur. Yale Üniversitesi profesörlerinden Dollard'ın dediği gibi: «Dev misali kifayetsiz ana-babalar dünyası artık mevcut değildir... Olgunluk devresinde hiç kimse, çocukluğumuzda ana-babalarımızın olduğu şekilde bizden üstün değildir. Korkularımızı alt edecek hakiki yollardan biri, olgunluk yaşamızın hakikiliği ve başarılılığı ile zihnimizi kurtarılan çocukluk aczi hâttirisi arasında «his geriliğini» anlamak ve onu yok etmeğe çalışmaktır.

Colonel Grinker ile Major Spiegel'in «Men Under Stress» (Baskı Altında İnsanlar) adlı eserinde, «his geriliğini» ortadan kaldıranın ehemmiyetine işaret ediyorlar. Bir muharebe esnasında veya ondan sonra ruhi bozukluklara düşen tayyarecilere hipnoz (uyku) veya uzun istirahat fayda etmiyor; çünkü ne bu, ne o, havacıya kendi benliği veya mazisi hakkında yeni bir şey öğretmiyor. Asabi bozukluklardan muztarip pilotlar, orduda kullanılan «narcosynthesis» yeni metodu ile tedavi olunuyorlar; bununla pilotlar kendi mazileri'ne dönüyorlar, zihnen yalnız harb sarsıntılarını

değil, çocukluk ve ilk delikanlılık mücadelerini yaşıyorlar. O zamanki endişelerinin birçoğu, çocukluklarındaki bir takım ihtiyaç veya korkulardan kalma şeyler olduğunu anlayınca, olgun yaştaki benlikleri bu yeni bilgiyi hazmedecek kuvveti buluyor ve bunu yeni cesaret ve ruhi sıhhat kazanmak yolunda kullanıyor.

Hepimiz «narcosynthesis» e dönemeyiz, buna ne ihtiyaç, ne lüzum var. Fakat şimdi endişelerimizden çoğunun sadece çocukluğumuzun uyanık ve kılık değiştirmiş gölgeleri olduğunu anırsak, herhalde çok faydalı olur. Bu bilginin bize verdiği tezelli ve hizmet büyültür Mesclâ, vaktiyle ana - babası tarafından istenmeyen veya hor görülen bir çocuk muyduk? Pe ki, o zaman geçmiş; şimdi etrafımızda bizi takdir eden ve seven başka kimseler var. Şu halde, kendimizi mazinin içine hapsedelim de, şimdiki hal red mi edelim? Çocukluk aynasına kerkusuzca bakalım, göreceğiz ki, şimdiki korkularımızın, endişelerimizin ve çarpıklıklarımızın neticeleri o zamana aittir.

Ölüm korkusu veya öteki dünyada ceza korkusu mu bizi böhuz ediyor? Bu korku belki de yalnız edada kilidi kalmak vesale gibi çocukluğumuzda bize verilen cezaların tesiridir. Olgun yaşta da, yalnız çocukluk inidşaf safhasına ait olan o türlü yalnızlık ve ceza hâdiselerini lüzumsuz yerde bütün dünyaya taşımış ederiz.

Başkalarından aşağı olmaktan, başkalarına makbul olmamaktan ve cemiyet tarafından hor görülmekten mi korkuyoruz? Olgunluk ışığı ile bu endişelere bir göz atalım, görürüz ki, bizim de yanılabilen bütün komşularımız gibi kabiliyetlerimiz, iyi taraflarımız, cazibe ve zekâmız vardır. Şunu iyice bilelim ki, kendimizi onların ölçüsüyle ölçmeye lüzum yoktur; onların ölçüsü de bizimki gibi mahduttur. Olgun yaş âlemi bir tesanüt âlemidir, biz nasıl başkalarına muhtaç isek başkaları da bize muhtaçtırlar. Bu çocukluğumuzda olduğu gibi, hem okşamayı, hem de ceza görmevi beklememizi icap ettiren bir dünya değildir.